
Z działalności BFG

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO W 2006 ROKU (SKRÓT)

I. DZIAŁALNOŚĆ GWARANCYJNA BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO

1. Źródła finansowania działalności gwarancyjnej

Podstawowym źródłem finansowania działalności gwarancyjnej są środki gromadzone przez banki w postaci funduszy ochrony środków gwarantowanych (*fośg*). Obowiązek tworzenia tych funduszy mają wszystkie banki będące uczestnikami polskiego systemu gwarantowania depozytów, tj. krajowe banki komercyjne i spółdzielcze. Wysokość funduszy określana jest jako iloczyn sumy zgromadzonych w banku depozytów, stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej, i stawki procentowej, ustalonej corocznie przez Radę BFG. Maksymalny poziom stawki procentowej, według której banki są zobowiązane tworzyć fundusze ochrony środków gwarantowanych, wynosi 0,4%. Rada BFG, uwzględniając potencjalne zagrożenia w sektorze bankowym, w uchwale nr 19/2005 z 17 listopada 2005 roku określiła poziom stawki procentowej tworzenia *fośg* na 2006 rok w wysokości 0,19% sumy środków pieniężnych stanowiących podstawę obliczania

kwoty rezerwy obowiązkowej. W 2006 roku utworzony przez wszystkie banki i utrzymywany w ich aktywach fundusz ochrony środków gwarantowanych wyniósł 761 932,3 tys. zł. Pomimo zidentyfikowanych zagrożeń i występującego ryzyka w sektorze bankowym, w 2006 roku nie doszło do upadłości żadnego banku, co spowodowało, że fundusz ten nie był wykorzystywany.

Należy podkreślić, że sposób tworzenia przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych nie wpływa na ich obciążenia finansowe. Ogranicza jedynie swobodę dysponowania niewielką – w stosunku do ich sumy bilansowej – częścią środków finansowych (na koniec grudnia 2006 roku było to 0,14% sumy bilansowej netto). Środki stanowiące pokrycie funduszy są utrzymywane w formie skarbowych papierów wartościowych lub bonów pieniężnych NBP, co przynosi bankom dochody odsetkowe. Dopiero w przypadku ogłoszenia przez sąd upadłości banku, uczestnicy systemu przekazują do BFG odpowiednie kwoty na wypłaty środków gwarantowanych.

Źródłem wypłat środków gwarantowanych są także środki odzyskane przez Fundusz z mas upadłości banków¹.

2. Realizacja wypłat środków gwarantowanych

W 2006 roku w ramach działalności gwarancyjnej Fundusz kontynuował wypłaty środków gwarantowanych dla tych deponentów Banku Staropolskiego SA w Poznaniu², których roszczenia nie przedawniły się.

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2006 roku przedawniły się roszczenia 4 deponentów tego Banku na kwotę 44,2 tys. zł, a 31 sierpnia 2006 roku (w związku z upływem 5 lat od dnia ogłoszenia upadłości banku) 411 deponentów Banku Spółdzielczego we Włodowicach na łączną kwotę 4,2 tys. zł.

W 2006 roku w Biurze Funduszu dokonano wypłat w łącznej kwocie 5,6 tys. zł dla 3 deponentów Banku Staropolskiego SA, którzy nie podjęli należnych im kwot w trakcie wypłat prowadzonych przez syndyka masy upadłości, a wobec których przerwany został bieg przedawnienia roszczeń.

¹ W przypadku, gdyby fundusze ochrony środków gwarantowanych oraz środki odzyskane z mas upadłości banków okazały się niewystarczające, BFG może wykorzystać fundusz pomocowy oraz inne fundusze własne. Jeśli i one okazałyby się niewystarczające do realizacji zobowiązań Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych, możliwe jest zaciągnięcie kredytu w NBP. W dalszej kolejności istnieje możliwość podniesienia stawki tworzenia przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych do wysokości 0,8% w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP. W dotychczasowej działalności Funduszu nie było potrzeby skorzystania z dodatkowych możliwości uzyskania środków pieniężnych na te wypłaty.

² Upadłość Banku Staropolskiego SA została ogłoszona przez sąd 11 lutego 2000 roku, a przedawnienie roszczeń 2 626 deponentów Banku na kwotę 1 459 739,01 zł nastąpiło 11 lutego 2005 roku.

Drugą formą wypłat środków gwarantowanych były wypłaty realizowane przez syndyka masy upadłości Banku Staropolskiego SA. Podstawę tych wypłat stanowiły, przedkładane Funduszowi przez syndyka, uzupełniające listy deponentów. Listy te obejmowały osoby, które nie zostały wskazane na liście pierwotnej, tj. spadkobierców, a także osoby, które poniosły koszty pogrzebu posiadaczy rachunków, zmarłych przed ogłoszeniem upadłości banku. Środki na realizację wypłat pochodziły ze środków płynnych upadłego banku, a same wypłaty dokonywane były przez syndyka. W tej formie wypłacono 80,5 tys. zł dla 5 deponentów.

Według stanu na 31 grudnia 2006 roku ogólna kwota nieprzedawnionych roszczeń wobec Funduszu z tytułu niepodjętych środków gwarantowanych wynosiła 94,8 tys. zł. Na kwotę tę składały się wierzytelności 49 deponentów Banku Staropolskiego SA w Poznaniu. Jednostkowa wartość nieodebranych środków gwarantowanych znajdowała się w przedziale od 132,71 zł do 28 531,93 zł.

3. Dotychczasowa działalność gwarancyjna

Od początku działalności do końca 2006 roku BFG wypłacił środki gwarantowane deponentom 5 banków komercyjnych i 89 spółdzielczych.

Tabela 1. Upadłości banków w latach 1995–2006

Rok	Banki komercyjne	Banki spółdzielcze
1995*	2	48
1996	1	30
1997	–	6
1998	–	4
1999	1	–
2000	1	–
2001	–	1
2002	–	–
2003	–	–
2004	–	–
2005	–	–
2006	–	–
Razem	5	89

* Od 17 lutego, tj. od dnia rozpoczęcia działalności przez BFG.

Źródło: opracowanie własne.

Dokonane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wypłaty środków gwarantowanych wyniosły 814,4 mln zł i objęły 318 822 uprawnionych deponentów.

Tabela 2. Środki przeznaczone na wypłaty gwarancyjne w latach 1995–2006

Rok	Środki przeznaczone na wypłaty gwarancyjne (w mln zł)				Stopień wykorzystania fośg (w %)	Liczba deponentów
	ogółem	w tym:				
		z fośg	ze środków płynnych mas upadłości	ze środków odzyskanych		
1995	105,0	85,9	19,1	–	38,1	89 939
1996	50,8	47,3	3,1	0,4	14,9	59 420
1997	6,4	4,7	0,6	1,1	2,3	10 418
1998	8,2	4,1	1,8	2,3	3,2	6 775
1999	4,7	–	2,0	2,7	–	1 572
2000	626,0*	484,1	141,9	–	48,4	147 739
2001	12,5	–	4,5	8,0	–	2 658
2002	0,1	–	0,1	–	–	46
2003	0,1	–	0,1	–	–	27
2004	0,4	–	0,4	–	–	124
2005	0,1	–	0,1	–	–	99
2006	0,1	–	0,1	–	–	5
Razem	814,4	626,1	173,8	14,5	–	318 822

* Kwota ta dotyczy depozytów gwarantowanych w Banku Staropolskim SA. Natomiast kwota depozytów nie objętych gwarancjami BFG wynosiła 156,0 mln zł.

4. Środki odzyskane z mas upadłości banków i ich rozliczenie

Kwoty przekazane syndykom na wypłatę środków gwarantowanych deponentom upadłych banków są przedmiotem dochodzenia ich zwrotu z mas upadłości tych banków. Zgodnie z ustawą o BFG odzyskane środki mogą być wykorzystywane wyłącznie na finansowanie kolejnych wypłat kwot gwarantowanych.

W 2006 roku Bankowy Fundusz Gwarancyjny odzyskał 1 940,3 tys. zł z tytułu wierzytelności zgłoszonych do mas upadłości banków w związku z przekazaniem syndykom w ubiegłych latach środków pieniężnych na wypłaty dla deponentów. Środki te pochodziły z podziału mas upadłości 6 banków, w tym 5 banków spółdzielczych (łącznie na kwotę 891,8 tys. zł) i jednego banku komercyjnego (na kwotę 1 048,5 tys. zł).

W analizowanym okresie zakończono 6 postępowań upadłościowych banków, których Fundusz był wierzycielem. Na dzień 31 grudnia 2006 roku kontynuowanych było 13 postępowań, w których dochodzona wierzytelność wynosiła 479 323,2 tys. zł (w tym wierzytelność w stosunku do Banku Staropolskiego SA – 467 432,4 tys. zł). Łączna kwota środków odzyskanych przez BFG z mas upadłości banków wyniosła na dzień 31 grudnia 2006 roku 62 779,2 tys. zł.

Tabela 3. Postępowania upadłościowe w toku

Nazwa banku	Data ogłoszenia upadłości	Kwota wierzytelności uznana (w tys. zł)	Kwota odzyskana (w tys. zł)	% odzyskanej kwoty
1. BS Sulechów	9 III 1995	373,0	216,5	58,0
2. BS Słupsk	10 III 1995	1 256,7	609,5	48,5
3. BS Dobra koło Nowogardu	16 III 1995	485,9	0,0	0,0
4. BS Bedlno	7 IV 1995	681,1	156,8	23,0
5. BS Pieniężno	4 VIII 1995	890,7	410,0	46,0
6. BS Lutomiersk	23 X 1995	1 610,8	0,0	0,0
7. BS Łanięta	8 XI 1995	349,7	280,0	80,1
8. BS Nowe Miasto nad Pilicą	20 V 1996	1 472,2	300,0	20,4
9. BS Kamień Pomorski	30 V 1997	653,3	1,0	0,2
10. BS Przybiernów	12 VI 1997	828,8	0,0	0,0
11. BS Resko	15 X 1998	1 265,9	2,5	0,2
12. Bank Staropolski SA	2 XI 2000	484 081,9	16 649,5	3,4
13. BS Włodowice	31 VIII 2001	7 992,3	3 993,3	50,0
Razem, w tym:		501 942,3	22 619,1	4,5
bez Banku Staropolskiego SA		17 860,4	5 969,6	33,4

Kwota do odzyskania (w tys. zł)	
Bank Staropolski SA	467 432,4
pozostałe banki (łącznie)	11 890,8
Razem	479 323,2

5. Przegląd Dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów

W 2006 roku Bankowy Fundusz Gwarancyjny aktywnie uczestniczył w pracach związanych z przeglądem Dyrektywy 94/19/WE dotyczącej gwarantowania depozytów. Jednym z etapów konsultacji zorganizowanych przez Komisję Europejską w ramach procedury przeglądu Dyrektywy 94/19/WE było spotkanie Grupy Roboczej ds. Systemów Gwarantowania Depozytów (powołanej przez Bankowy Komitet Doradczy działający przy Komisji Europejskiej). Na spotkaniu tym kraje członkowskie prezentowały stanowiska w sprawie głównych, wyznaczonych przez Komisję, punktów przeglądu Dyrektywy. Stanowisko Polski (uzgodnione z Ministerstwem Finansów i Narodowym Bankiem Polskim) prezentował przedstawiciel BFG.

Wśród kwestii poddanych pod dyskusję znalazły się m.in. wysokość limitu gwarancyjnego oraz zakres gwarancji, zasada współodpowiedzialności deponenta, klauzula *de-minimis*³, modele finansowania systemów gwarancyjnych, modele różnicowania składek w zależności od oceny ryzyka banku.

27 listopada 2006 roku Komisja Europejska przedstawiła w formie komunikatu stanowisko dotyczące przeglądu obecnych rozwiązań prawa unijnego odnoszącego się do systemów gwarantowania depozytów. Stanowisko to było rezultatem przeprowadzonych wcześniej konsultacji.

Zdaniem Komisji w krótkim okresie nie ma potrzeby dokonywania zmian Dyrektywy, należy ulepszyć jedynie niektóre aspekty funkcjonowania systemów gwarantowania depozytów na zasadzie działań „samoregulacyjnych”. Działania te mają opierać się m.in. na wypracowaniu modelowych rozwiązań, w szczególności wzorów umów dwu- i wielostronnych między systemami gwarancyjnymi. W celu realizacji tak zdefiniowanych krótkookresowych zadań, przy współpracy m.in. Europejskiego Forum Gwarantowania Depozytów (*EFDI*), zostaną podjęte prace nad projektami analitycznymi dotyczącymi poszczególnych aspektów działania systemów gwarancyjnych.

³ Polega ona na nieobjęciu gwarancjami bardzo małych kwot, w przypadku których koszty administracyjne związane z ich wypłatą są wyższe niż same środki gwarantowane.

W dłuższym okresie, zdaniem Komisji Europejskiej, konieczne jest sprecyzowanie roli, jaką powinny spełniać systemy gwarantowania depozytów oraz sprecyzowanie wagi celów związanych z ochroną konsumentów i utrzymaniem stabilności systemu finansowego.

W procesie przeglądu Dyrektywy rozważano możliwość ujednoczenia sposobu finansowania systemów gwarantowania depozytów na podstawie modelu typu *ex ante*⁴. Jednak brak poparcia dla tego typu zmian wśród zainteresowanych instytucji oraz potencjalne koszty związane z ich wprowadzeniem skłoniły Komisję do odłożenia tej kwestii na przyszłość.

Komisja Europejska podkreśliła zalety finansowania systemu gwarantowania opartego na ocenie ryzyka związanego z działalnością poszczególnych banków. Dokonanie zmian legislacyjnych w tym zakresie wydaje się jednak być możliwe dopiero z chwilą harmonizacji zasad finansowania.

Określenie możliwych sposobów wykorzystywania środków finansowych przez systemy gwarantowania depozytów będzie wymagało zakończenia szerszej zakrojonych prac nad zarządzaniem sytuacjami kryzysowymi w sektorze bankowym. W przyszłości można oczekiwać lepszego zdefiniowania zasad współpracy między instytucjami sieci bezpieczeństwa finansowego.

Zdaniem Komisji, w sytuacji zróżnicowania wielkości przeciętnego depozytu w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej, obowiązująca obecnie minimalna wysokość gwarancji (20 000,0 euro) jest wystarczająca i w najbliższej przyszłości nie zachodzi potrzeba jej zmiany.

6. Inne działania związane z gwarantowaniem depozytów

W celu aktualizacji informacji o zagranicznych systemach gwarantowania depozytów został dokonany – na podstawie otrzymanych przez Fundusz raportów rocznych 15 instytucji gwarancyjnych – przegląd tych systemów. W związku z rozpoczęciem działalności operacyjnej w Polsce przez oddział instytucji kredytowej z Grecji (EFG Eurobank Ergasias SA Oddział w Polsce, działający pod nazwą handlową Polbank EFG) pogłębionej analizie poddano grecki system gwarancyjny. W szczególności dotyczyła ona różnic pomiędzy zabezpieczeniem przyszłych deponentów greckiego banku oraz deponentów banków krajowych. Ze względu na mylącą klientów nazwę handlową tego banku do Funduszu kierowano wiele zapytań dotyczących gwarantowania depozytów w Polbanku EFG.

W związku z tym, że Banco Mais SA z Portugalii oraz 2 unie kredytowe Unibon i Fio (odpowiedniki spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych) z siedzibą

⁴ W modelu *ex ante* środki od banków są pobierane i gromadzone w systemie gwarantowania depozytów, zanim dojdzie do upadłości któregoś z nich.

w Republice Czeskiej zgłosiły do Komisji Nadzoru Bankowego zamiar prowadzenia działalności na terytorium RP w formie oddziałów instytucji macierzystych, szczególnie zapoznano się z zasadami gwarantowania depozytów w obu tych krajach.

W analizowanym okresie poddano analizie rynek lokacyjnych produktów bankowych w kontekście gwarancji. Analiza ta miała na celu zbadanie procesu pojawiania się nowych produktów bankowych oraz ich wpływu na zmianę potencjalnych zobowiązań gwarancyjnych Funduszu.

Zbadano również, w jaki sposób udzielana jest informacja przez *call center* 12 najaktywniejszych na rynku detalicznym banków. Przeprowadzone badanie wykazało, że pracownicy 10 banków informowali klientów o gwarancjach BFG, przy czym w 7 z nich w sposób satysfakcjonujący i wyczerpujący udzielali informacji zarówno o gwarantowaniu depozytów, jak i o ryzyku związanym z nowymi produktami bankowymi. W przypadku 2 banków klienci nie uzyskali odpowiedzi na temat wysokości limitu gwarancji, a w jednym banku podano im odpowiedź błędną.

Sprawdzono także sposób informowania przez banki o gwarancjach BFG na ich stronach internetowych. Informacja o systemie gwarantowania depozytów umieszczana jest na tych stronach w sposób niejednorodny. Ma ona różną treść i znajduje się w różnych miejscach strony www, przy czym zarówno miejsce umieszczenia informacji, jak i jej treść wpływają znacząco na wiedzę deponentów o bezpieczeństwie wkładów. W przyszłości korzystne byłoby wypracowanie standardów ujednolicających sposób informowania klientów banków o gwarancjach depozytów.

W celu utrzymania gotowości Funduszu na wypadek ogłoszenia upadłości banku przeprowadzono szkolenie wewnętrzne w zakresie procedury wypłat środków gwarantowanych. Dokonano również przeglądu narzędzi informatycznych temu służących.

II. POŻYCZKI Z FUNDUSZU POMOCOWEGO

1. Cele i zasady udzielania pomocy

Podstawowym celem działalności pomocowej jest udzielanie wsparcia finansowego na przeprowadzanie działań restrukturyzacyjnych banków zagrożonych niebezpieczeństwem niewypłacalności, a pośrednio ochrona klientów przed utratą środków powierzonych tym bankom. Zgodnie z ustawą o BFG pomoc może być udzielana w formie pożyczek, gwarancji lub poręczeń, a także nabywania niezagrożonych wierzytelności banków, na warunkach korzystniejszych od ogólnie stosowanych. Wnioski, które rozpatrzone w 2006 roku, podobnie jak w latach poprzednich, dotyczyły wyłącznie udzielenia pomocy w formie pożyczek.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny prowadzi działalność pomocową według następujących zasad:

- ❖ równość banków w dostępie do środków pomocowych przez stosowanie jednolitych i przejrzystych kryteriów oraz procedur przyznawania pomocy,
- ❖ wspieranie działań zmierzających do usunięcia niebezpieczeństwa niewypłacalności w bankach przy udziale silnych kapitałowo inwestorów,
- ❖ zapewnienie efektywności pomocy wspomagającej programy naprawcze, których realizacja przez bank powinna przyczynić się do trwałego odzyskania wypłacalności, w tym m.in. poprzez:
 - racjonalizację kosztów działania,
 - przeznaczanie całości zysków wypracowanych dzięki pomocy finansowej Funduszu na pokrycie strat,
 - reinwestowanie dochodów uzyskiwanych z pożyczek w bezpieczne, a zarazem rentowne instrumenty finansowe,
 - sprzedaż zbędnych składników aktywów trwałych.

2. Warunki udzielania pomocy

Zgodnie z art. 20 ustawy o BFG udzielenie pomocy finansowej możliwe jest po spełnieniu określonych warunków, a w szczególności:

- ❖ przyjęciu przez Zarząd Funduszu wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego działalności banku ubiegającego się o pomoc, a w przypadku wniosku o udzielenie pomocy na przejęcie banku, połączenie się banków lub zakup akcji (udziałów) innego banku – wyników badania sprawozdań finansowych obu banków,
- ❖ przedstawieniu przez bank programu postępowania naprawczego pozytywnie zaopiniowanego przez Komisję Nadzoru Bankowego, a w przypadku przejęcia lub połączenia się banków, zakupu akcji (udziałów) innego banku – pozytywnej opinii KNB o celowości tych działań,
- ❖ wykazaniu, że wysokość wnioskowanej pożyczki, gwarancji lub poręczenia nie przekracza łącznej maksymalnej kwoty z tytułu gwarancji w tym banku, liczonej jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów, a w przypadku wniosku o udzielenie pomocy finansowej w celu przejęcia lub połączenia z innym bankiem – nie przekracza sumy środków gwarantowanych na rachunkach deponentów w banku przejmowanym,
- ❖ udokumentowaniu, że nastąpiło wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych banku na pokrycie strat banku ubiegającego się o pomoc lub banku przejmowanego.

Rada Funduszu, na podstawie delegacji wynikającej z art. 7 ust. 2 pkt 6 ustawy o BFG, określiła zasady, formy, warunki i tryb udzielania pomocy finansowej pod-

miotom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania środków pieniężnych oraz kryteria oceny niebezpieczeństwa niewypłacalności.

W 2006 roku pomoc finansowa w formie pożyczek mogła być udzielana na następujących warunkach:

- ❖ podstawę ustalania oprocentowania pożyczek stanowiła stopa redyskonta weksli ustalana przez Radę Polityki Pieniężnej,
- ❖ oprocentowanie w skali roku kształtowało się na poziomie 0,1 stopy redyskonta weksli,
- ❖ prowizja wynosiła:
 - dla banków komercyjnych 0,3% kwoty pożyczki,
 - dla banków spółdzielczych 0,1% kwoty pożyczki,
- ❖ okres korzystania z pożyczki – do 5 lat, przy czym w uzasadnionych przypadkach okres ten mógł być wydłużony do 10 lat,
- ❖ wypłata pożyczki – jednorazowo lub w transzach,
- ❖ odsetki – naliczane i pobierane w okresach kwartalnych, a spłaty kapitału – w ratach kwartalnych lub półrocznych,
- ❖ w szczególnie uzasadnionych przypadkach możliwe było zastosowanie karencji w spłacie kapitału.

3. Wnioski o udzielenie pożyczek z funduszu pomocowego

Udzielona w 2006 roku pomoc finansowa została skierowana wyłącznie do sektora banków spółdzielczych. Fundusz rozpatrzył wnioski 2 banków: Banku Spółdzielczego we Wschowie i Banku Spółdzielczego w Sierakowicach.

3.1. Bank Spółdzielczy we Wschowie na przejęcie Banku Spółdzielczego w Lubinie

Trudności finansowe Banku Spółdzielczego w Lubinie (zrzeszony w Gospodarczym Banku Wielkopolski SA), należącego do grupy banków spółdzielczych średniej wielkości, zostały stwierdzone podczas kontroli przeprowadzonej przez Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego w marcu 2005 roku. Bank został zobowiązany do utworzenia w ciężar kosztów 2004 roku dodatkowych rezerw celowych, co spowodowało powstanie straty przekraczającej jego fundusze własne.

W czerwcu 2005 roku Komisja Nadzoru Bankowego, biorąc pod uwagę wystąpienie w Banku stanu niebezpieczeństwa niewypłacalności, podjęła decyzję o jego przejęciu przez Bank Spółdzielczy we Wschowie. Zgodnie z tą decyzją 30 czerwca 2005 roku BS we Wschowie objął zarząd majątkiem przejmowanego Banku, a następnie włączył go do swojej struktury.

Na podstawie wyników badania sprawozdania finansowego BS w Lubinie, przeprowadzonego na dzień przejęcia, BS we Wschowie opracował program postępowania naprawczego, uwzględniający pomoc BFG w kwocie 30 000,0 tys. zł (przy kwocie depozytów gwarantowanych wynoszącej 31 394,8 tys. zł) na 3 lata, którego ostateczną wersję przekazał do BFG w grudniu 2005 roku. Program ten został zaakceptowany przez Komisję Nadzoru Bankowego w styczniu 2006 roku. Spełnienie wszystkich warunków formalnych pozwoliło na podjęcie przez Zarząd Funduszu decyzji o udzieleniu pożyczki we wnioskowanej przez Bank kwocie, tj. 30 000,0 tys. zł.

3.2. Bank Spółdzielczy w Sierakowicach na przejęcie Banku Spółdzielczego w Sulęczynie

Trudności finansowe Banku Spółdzielczego w Sulęczynie (zrzeszony w Gospodarczym Banku Wielkopolski SA), należącego do grupy małych banków spółdzielczych, zostały wykazane podczas badania sprawozdania finansowego za 2004 rok. Biegły rewident wskazał na konieczność utworzenia dodatkowych rezerw celowych, co spowodowało powstanie straty przekraczającej połowę funduszy własnych Banku.

W sierpniu 2005 roku Komisja Nadzoru Bankowego, ze względu na wystąpienie w Banku stanu niebezpieczeństwa niewypłacalności, podjęła decyzję o jego przejęciu przez BS w Sierakowicach. Na podstawie tej decyzji 31 sierpnia 2005 roku BS w Sierakowicach objął zarząd majątkiem BS w Sulęczynie, a następnie przejął ten Bank. Program postępowania naprawczego, opracowany z uwzględnieniem wyników badania sprawozdania finansowego BS w Sulęczynie na dzień jego przejęcia oraz pomocy finansowej BFG w kwocie 5 590,0 tys. zł (przy kwocie depozytów gwarantowanych wynoszącej 5 593,1 tys. zł), wpłynął do BFG pod koniec grudnia 2005 roku. Program ten nie uzyskał pozytywnej opinii Funduszu m.in. ze względu na nieprawidłowości w pokryciu straty przejętego Banku. Skorygowana wersja programu, zaopiniowana pozytywnie przez Fundusz, została zaakceptowana przez Komisję Nadzoru Bankowego w czerwcu 2006 roku. Zarząd Funduszu podjął decyzję o udzieleniu Bankowi pożyczki we wnioskowanej przez niego wysokości, tj. w kwocie 5 590,0 tys. zł.

4. Spłaty pożyczek

Na początku 2006 roku 13 banków korzystało z 18 pożyczek udzielonych z funduszu pomocowego. Zadłużenie z tytułu tych pożyczek na 1 stycznia 2006 roku wynosiło 1 414 003,1 tys. zł.

W ciągu 2006 roku banki dokonały spłat kapitału w łącznej kwocie 540 619,8 tys. zł. Do końca analizowanego okresu całkowicie spłaconych zostało 12 pożyczek przez 9 banków, z których jeden nadal korzysta z pomocy finansowej.

Jednocześnie w 2006 roku zostały wypłacone pożyczki dla 2 banków spółdzielczych w łącznej wysokości 35 590,0 tys. zł.

Po uwzględnieniu dokonanych spłat oraz wypłat środków pomocowych, na koniec 2006 roku 6 banków korzystało z 8 pożyczek. Na 31 grudnia 2006 roku zadłużenie z tytułu udzielonej pomocy finansowej wyniosło 908 973,3 tys. zł.

Do banków, które dokonały spłaty pożyczek przed terminami wynikającymi z umów pożyczek, należą: Kredyt Bank SA, Bank BPH SA, Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA oraz ING Bank Śląski SA. Kredyt Bank SA korzystał z pomocy finansowej udzielonej Prosper Bankowi SA na usunięcie stanu niebezpieczeństwa niewypłacalności w łącznej wysokości 105 000,0 tys. zł na 10 lat, tj. do października 2007 roku. W 2002 roku Prosper Bank SA został przejęty przez Kredyt Bank SA, zaś kwota zadłużenia wobec BFG z tytułu pomocy finansowej wyniosła 95 454,3 tys. zł.

W 2006 roku Kredyt Bank SA uzyskał pozytywną opinię Komisji Nadzoru Bankowego w sprawie wcześniejszego zakończenia realizacji programu postępowania naprawczego i związanego z tym zwrotu do Funduszu środków pomocowych udzielonych na sanację Prosper Banku SA. Kredyt Bank SA spłacił Funduszowi należną wierzytelność w czerwcu 2006 roku.

Bank BPH SA korzystał z 2 pożyczek udzielonych przez Fundusz na wsparcie procesu restrukturyzacji Pierwszego Banku Komercyjnego SA w łącznej wysokości 305 000,0 tys. zł. Ostateczna spłata tych zobowiązań miała nastąpić w czerwcu 2009 roku. W związku z wcześniejszym zakończeniem przez Bank BPH SA realizacji programu restrukturyzacji, a także w świetle fuzji z Bankiem Pekao SA, Bank w grudniu 2006 roku dokonał przedterminowej spłaty pozostałych zobowiązań wynoszących na dzień spłaty 128 190,9 tys. zł.

Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych SA korzystał z pomocy finansowej udzielonej Bankowi Cukrownictwa „Cukrobank” SA na usunięcie stanu niebezpieczeństwa niewypłacalności w wysokości 80 000,0 tys. zł, który to Bank w 2002 roku został włączony w struktury BISE SA. Wierzytelność przejęta przez BISE SA miała zostać spłacona na początku 2007 roku. Na wniosek Banku zawarto aneks do umowy pożyczki dotyczący spłaty pozostałego zobowiązania w kwocie 50 000,0 tys. zł w grudniu 2006 roku.

ING Bank Śląski SA korzystał z pożyczki udzielonej na przejęcie Wielkopolskiego Banku Rolniczego SA w wysokości 30 000,0 tys. zł, na 5 lat, tj. do czerwca 2007 roku. W 2006 roku zawarto z Bankiem aneks do umowy pożyczki dotyczący skrócenia okresu korzystania z pomocy, w związku z planowanym wcześniejszym zrealizowaniem celów zawartych w programie restrukturyzacji przejętych placó-

wek. Bank spłacił pozostałą należną Funduszowi wierzytelność w kwocie 8 575,0 tys. zł w grudniu 2006 roku.

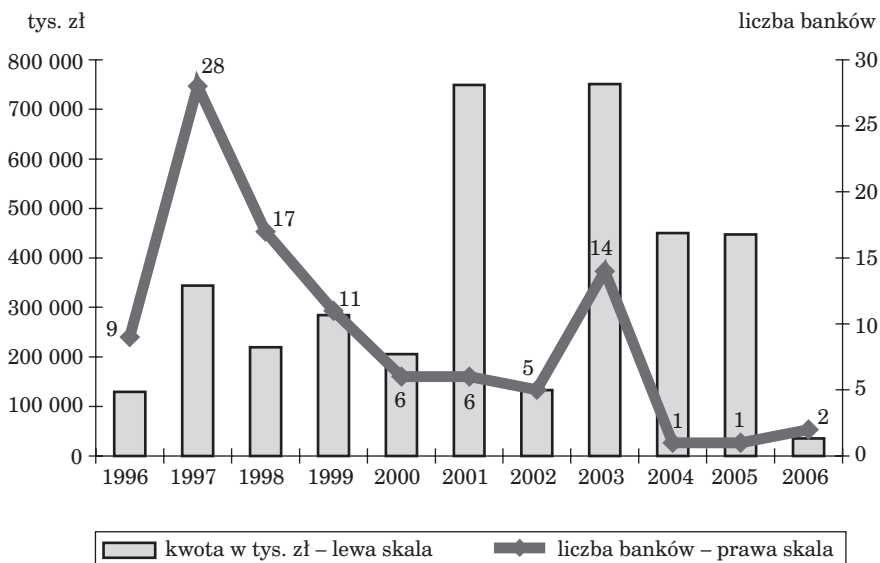
5. Dotychczasowa działalność

Od początku działalności do końca 2006 roku BFG udzielił z funduszu pomocowego 100 pożyczek, z tego 44 bankom komercyjnym i 56 bankom spółdzielczym, na łączną kwotę 3 746 842,4 tys. zł.

Udzielona przez BFG pomoc finansowa przeznaczona została na:

- ❖ samodzielną sanację banków – 2 249 050,0 tys. zł,
- ❖ przejęcia banków zagrożonych upadłością – 1 262 792,4 tys. zł,
- ❖ zakup przez nowych akcjonariuszy akcji banków będących w stanie niebezpieczeństwa niewypłacalności – 235 000,0 tys. zł.

Rysunek 1. Wyплаты pożyczek z funduszu pomocowego w latach 1996*–2006

* Udzieloną w grudniu 1995 roku pożyczkę wypłacono w styczniu 1996 roku.

Tabela 4. Pomoc finansowa udzielona przez BFG w latach 1995–2006

Banki	Wypłaty pożyczek	
	kwota w tys. zł	udział w %
Komercyjne	3 427 386,4	91,5
samodzielna sanacja	2 066 000,0	55,1
przejęcia banków komercyjnych	981 906,4	26,2
przejęcia banków spółdzielczych	144 480,0	3,9
zakup akcji	235 000,0	6,3
Spółdzielcze	319 456,0	8,5
samodzielna sanacja	183 050,0	4,9
procesy łączeniowe	136 406,0	3,6
Razem	3 746 842,4	100,0

III. POŻYCZKI Z FUNDUSZU RESTRUKTURYZACJI BANKÓW SPÓŁDZIELCZYCH

1. Cele i zasady udzielania pomocy

Na podstawie ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, w roku sprawozdawczym Bankowy Fundusz Gwarancyjny udzielał pomocy finansowej na wsparcie procesów łączeniowych banków spółdzielczych z utworzonego w 2001 roku funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych (frbs).

Zgodnie z ustawą, BFG otrzymał środki w wysokości 123 409,7 tys. zł z przeznaczeniem na wskazane wyżej działania banków spółdzielczych i na związane z nimi przedsięwzięcia inwestycyjne, a szczególnie na ujednoczenie:

- programów i sprzętu informatycznego,
 - technologii bankowej,
 - procedur finansowo-księgowych,
 - oferty produktowej i usług bankowych,
- a także na nabycie akcji banku zrzeszającego.

Pomoc finansowa z frbs może być udzielana wyłącznie tym bankom spółdzielczym, które dokonały połączenia z innymi bankami, licząc od daty określonej na 3 lata przed dniem wejścia w życie ustawy (tj. po 28 stycznia 1998 roku) lub dokonały nabycia akcji banków zrzeszających w ciągu 3 lat od dnia obowiązywania ustawy (tj. przed 28 stycznia 2004 roku) oraz, w których nie występowało niebezpieczeństwo niewypłacalności i które posiadały zdolność do spłaty zaciągniętych pożyczek.

2. Warunki udzielania pomocy

Rada Funduszu określiła formy, tryb oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych.

Warunki udzielania pomocy na wsparcie procesów łączeniowych i realizację inwestycji oraz na nabycie akcji banku zrzeszającego w 2006 roku przedstawiono w tabeli 5.

Tabela 5. Warunki udzielania pomocy finansowej z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych w 2006 roku

Warunki udzielania pomocy	Cel pomocy	
	na wsparcie procesów łączeniowych i realizację inwestycji	na nabycie akcji banku zrzeszającego
Oprocentowanie pożyczki w skali roku	0,1 stopy redyskonta weksli określonej przez Radę Polityki Pieniężnej	0,05 stopy redyskonta weksli określonej przez Radę Polityki Pieniężnej
Prowizja	0,1% kwoty pożyczki, potrącana z kwoty pożyczki	
Okres korzystania z pożyczki	maksymalnie 5 lat	
Karencja w spłacie kapitału	maksymalnie 2 lata	
Wypłata pożyczki	jednorazowo	
Spłata odsetek	kwartalnie	
Spłata kapitału	w ratach półrocznych	

3. Wnioski o udzielenie pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych

W 2006 roku wnioski banków spółdzielczych o udzielenie pomocy z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych dotyczyły wyłącznie pożyczek na wsparcie procesów łączeniowych i realizację związanych z nimi inwestycji.

Zgodnie z uchwałą Rady BFG nr 15/2001, banki ubiegające się o pożyczkę z tego funduszu przedkładały projekcje kształtowania się ich sytuacji ekonomiczno-finansowej w okresie korzystania z pomocy oraz dokumenty świadczące o poniesionych lub planowanych kosztach i nakładach związanych z procesami łączeniowymi.

Fundusz dokonywał, na podstawie wypracowanych jednolitych kryteriów, oceny wypłacalności banków oraz ich zdolności do spłaty pożyczki wraz z odsetkami. Analizowano również zgodność poniesionych bądź planowanych kosztów i nakładów z celami określonymi w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

Na przełomie lat 2005/2006 w fazie rozpatrywania znajdowało się 5 wniosków na kwotę 12 965,0 tys. zł, dotyczących zwiększenia przyznanej w poprzednich okresach pomocy finansowej, w związku z poniesieniem wyższych niż planowano kosztów łączeniowych. W roku sprawozdawczym wpłynęły 2 wnioski o udzielenie pożyczek w kwocie 5 280,0 tys. zł na sfinansowanie kosztów łączenia. Do końca 2006 roku Zarząd Funduszu podjął uchwały o udzieleniu 6 pożyczek na kwotę 16 426,0 tys. zł, z tego:

- ❖ jednej nowej pożyczki na wsparcie procesów łączeniowych i realizację inwestycji – na kwotę 3 872,0 tys. zł,
- ❖ pięciu dodatkowych pożyczek bankom korzystającym z pomocy finansowej udzielonej w latach poprzednich, w związku z poniesieniem przez nie dodatkowych nakładów na inwestycje nieprzewidziane we wcześniejszych wnioskach – na kwotę 12 554,0 tys. zł.

Jeden wniosek, nadesłany w końcu 2006 roku, z uwagi na konieczność wniesienie poprawek przez bank pozostał do rozpatrzenia w roku bieżącym.

4. Spłaty pożyczek

Na początku 2006 roku 79 banków korzystało ze 101 pożyczek udzielonych z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych. Zadłużenie z tytułu tych pożyczek na 1 stycznia 2006 roku wyniosło 119 518,8 tys. zł.

W ciągu 2006 roku banki dokonały spłaty kapitału w łącznej kwocie 40 268,0 tys. zł. Całkowicie zostało spłaconych 20 pożyczek.

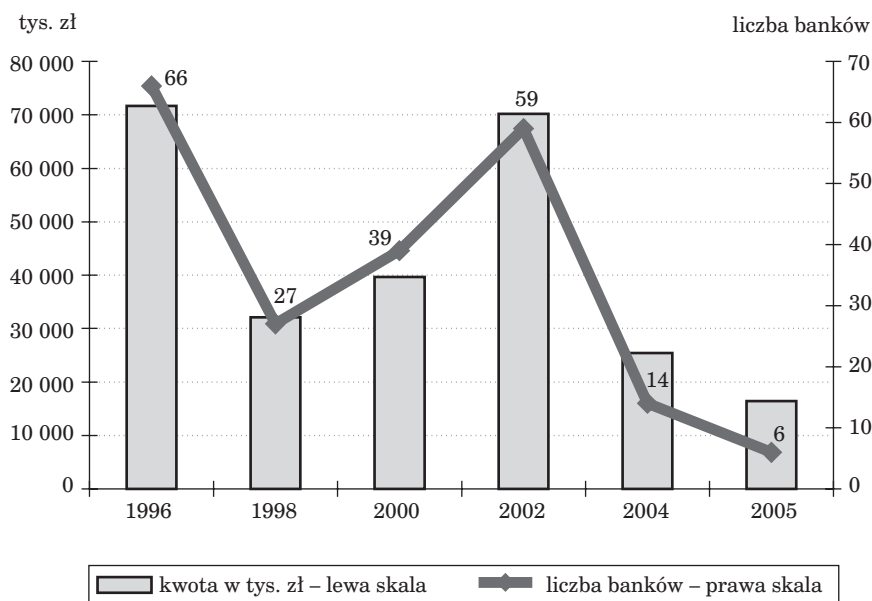
Po uwzględnieniu dokonanych spłat oraz wypłat środków pomocowych (nowa pożyczka została udzielona dla banku wcześniej korzystającego z pomocy finan-

sowej) na koniec 2006 roku 63 banki korzystały z 82 pożyczek. Na 31 grudnia 2006 roku zadłużenie z tytułu udzielonej pomocy finansowej z frbs wyniosło 95 676,8 tys. zł.

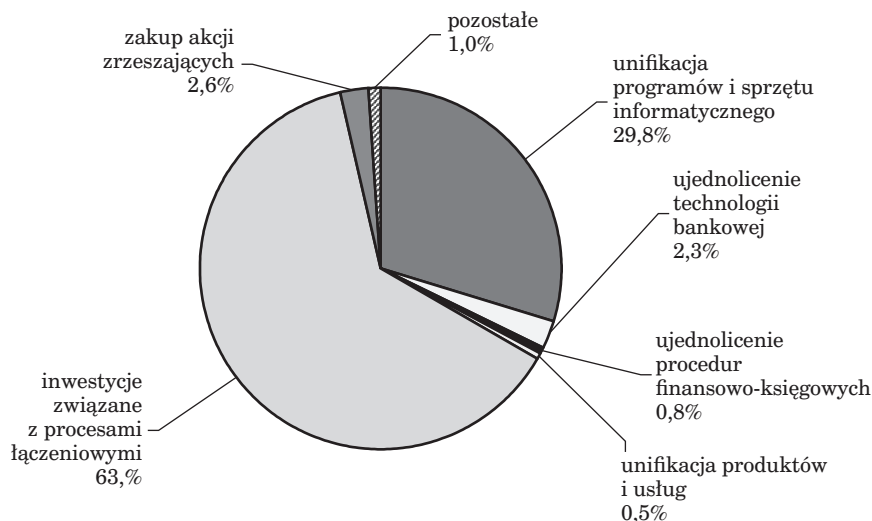
5. Dotychczasowa działalność

W latach 2001–2006 Bankowy Fundusz Gwarancyjny udzielił pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych 145 bankom na ogólną kwotę 255 420,5 tys. zł, z tego na wsparcie procesów łączeniowych i realizację inwestycji 248 769,0 tys. zł, a na nabycie akcji banków zrzeszających 6 651,5 tys. zł. Kwota udzielonych pożyczek prawie dwukrotnie przekroczyła wielkość funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych, tj. 123 409,7 tys. zł, ponieważ środki pochodzące ze spłat były angażowane w kolejne działania pomocowe. Świadczy to o efektywnym wykorzystaniu środków zgromadzonych na funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych. Przeznaczenie środków pomocy udzielonej na wsparcie procesów łączeniowych przedstawia rysunek 2.

Rysunek 2. Wyплаты pożyczek z frbs w latach 2001–2006

Rysunek 3. Przeznaczenie pożyczek z frbs (w %) w latach 2001–2006

IV. KONTROLA WYKORZYSTANIA POMOCY FINANSOWEJ BFG

Zgodnie z ustawą o BFG do zadań Funduszu należy kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy. W 2006 roku przeprowadzono 28 kontroli bezpośrednich w bankach korzystających z pomocy BFG.

Tabela 6. Kontrole bezpośrednie w bankach korzystających z pomocy BFG w 2006 r.

Banki	Banki korzystające z pomocy	
	z funduszu pomocowego	z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
Komercyjne	4	–
Spółdzielcze	2	22
Razem	6	22

Kontrole bezpośrednie przeprowadzono na podstawie harmonogramów kontroli (rocznego i kwartalnych). Przy ich ustalaniu uwzględniono kryterium częstotliwości wykonywania kontroli w bankach korzystających z pomocy finansowej Funduszu oraz wnioski wynikające z dokonywanych okresowo analiz sytuacji ekonomiczno-finansowej banków i stopnia realizacji przez nie programów postępowania naprawczego lub prognoz finansowych.

1. Zakres przeprowadzonych kontroli

Zgodnie z przepisami ustawy o BFG i Statutu Funduszu oraz zapisami umów pożyczek zakres kontroli bezpośrednich w bankach korzystających z pożyczek z funduszu pomocowego obejmował ocenę:

- ❖ zgodności wykorzystania środków pomocowych z celami ustawowymi oraz celami określonymi w umowach pożyczek,
- ❖ realizacji programów postępowania naprawczego, w tym efektywności wykorzystania środków pomocowych,
- ❖ sytuacji ekonomiczno-finansowej banków, w tym trendów w kształtowaniu się podstawowych wskaźników ekonomicznych oraz ich porównanie do średnich sektora banków spółdzielczych lub komercyjnych,
- ❖ realizacji zobowiązań wynikających z umów pożyczek,
- ❖ wykonania zaleceń pokontrolnych BFG, w przypadku przeprowadzania przez Fundusz kolejnej kontroli.

W bankach korzystających z pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych kontrole dotyczyły oceny:

- ❖ zgodności wykorzystania środków z ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,
- ❖ wypłacalności banków,
- ❖ realizacji prognoz finansowych i sytuacji ekonomiczno-finansowej,
- ❖ wykonania zobowiązań wynikających z umów pożyczek,
- ❖ funkcjonowania po przeprowadzonych procesach łączeniowych.

We wszystkich kontrolowanych bankach analizie poddawano także:

- ❖ funkcjonowanie systemu informacji zarządczej,
- ❖ organizację i sprawność działania kontroli wewnętrznej,
- ❖ postanowienia zawarte w statutach i innych aktach oraz regulacjach wewnętrznych pod kątem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Ponadto sprawdzano realizację:

- ❖ zobowiązania wynikające z art. 26 ustawy o BFG w zakresie lokowania aktywów stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych,
- ❖ postanowień zawartych w art. 111 ustawy Prawo bankowe oraz art. 38b. ustawy o BFG, tj.:
 - zobowiązania dotyczące informowania klientów banku o jego sytuacji ekonomiczno-finansowej,
 - obowiązku informowania klientów o uczestnictwie banku w systemie gwarantowania depozytów i zasadach jego funkcjonowania.

Zalecenia pokontrolne były przekazywane zarządom banków oraz do wiadomości radom nadzorczym, a w odniesieniu do banków spółdzielczych również bankom zrzeszającym.

2. Wyniki kontroli

W bankach korzystających z pożyczek z funduszu pomocowego stwierdzono, że otrzymane środki były wykorzystywane i zabezpieczone zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowach. Nie zgłoszono również zastrzeżeń do realizacji pozostałych zobowiązań wynikających z umów pożyczek zawartych z BFG.

Jednocześnie wyniki kontroli potwierdziły, że pomoc udzielona przez BFG spełniła swoje cele, wspomagając usunięcie stanu niebezpieczeństwa niewypłacalności i przeprowadzenie samodzielnej sanacji lub łagodząc skutki przejścia banków zagrożonych niewypłacalnością. Wsparcie finansowe Funduszu pozwoliło na realizację przez banki podstawowych celów założonych w programach postępowania naprawczego, a ich restrukturyzacja przyczyniła się do bezpiecznego i efektywnego funkcjonowania. Dzięki podjętym działaniom i pomocy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego udało się zapobiec ich upadłości i konieczności wypłat środków gwarantowanych.

Kontrole wykazały, że w bankach zostały podjęte działania mające na celu realizację zaleceń wydanych przez BFG.

W przypadku banków, które korzystają z pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych:

- ❖ oceniono, że przeprowadzone procesy łączeniowe umożliwiły:
 - spełnienie kryteriów określonych w art. 172 ustawy Prawo bankowe w zakresie wymogów kapitałowych,
 - zwiększenie bezpieczeństwa ich funkcjonowania,
- ❖ stwierdzono, że pomoc finansowa BFG została wykorzystana zgodnie z celami określonymi w ustawie z 7 grudnia 2000 roku o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;

- ❖ nie odnotowano występowania zagrożenia niewypłacalności, jednakże w przypadku jednego banku, który jest zaklasyfikowany do banków progowych i pozostaje objęty miesięcznym monitoringiem, Fundusz zobowiązał jego władze do opracowania i wdrożenia planu działań zmierzających do zwiększenia dochodowości aktywów, obniżenia kosztów działania i podniesienia bezpieczeństwa działalności kredytowej.

Ponadto, w wyniku kontroli w bankach korzystających z frbs, w 13 przypadkach wskazano na potrzebę dostosowania regulacji wewnętrznych do obowiązujących przepisów prawa i do stanu faktycznie istniejącego po przeprowadzonych procesach łączeniowych. W 12 bankach stwierdzono nieprawidłowości w zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej. W 3 przypadkach zwrócono uwagę na przekroczenie terminu zgłoszenia do KRS zmian we władzach czy też statutach banków.

Przeprowadzając kontrole w 2006 roku, stwierdzono że:

- banki przestrzegają przepisów wynikających z art. 26 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zakresie deponowania aktywów stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych,
- zdecydowana większość banków realizuje obowiązki nałożone przez ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (art. 38b.) odnośnie do informowania klientów o uczestnictwie w systemie gwarantowania depozytów oraz przez ustawę Prawo bankowe (art. 111) w zakresie informowania i udostępniania klientom określonych informacji dotyczących banku.

Zidentyfikowane w toku kontroli banków korzystających z pomocy BFG problemy znalazły swoje odzwierciedlenie w formułowanych zaleceniach pokontrolnych. W odniesieniu do sytuacji ekonomiczno-finansowej i realizacji programów postępowania naprawczego lub prognoz finansowych dotyczyły one zwłaszcza konieczności ograniczania ryzyka kredytowego, zwiększenia dyscypliny ponoszonych kosztów oraz poprawy efektywności działania. Prezentowano także wnioski dotyczące poprawy jakości zarządzania bankiem.

V. WYKONYWANIE FUNKCJI KURATORA

Zgodnie z art. 144 ustawy Prawo bankowe Komisja Nadzoru Bankowego może podjąć decyzję o ustanowieniu kuratora nadzorującego wykonanie programu naprawczego przez bank. Kuratorowi przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów banku oraz prawo do uzyskiwania wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Przysługuje mu również prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu oraz rady nadzorczej banku lub zaskarżenia uchwa-

ły walnego zgromadzenia akcjonariuszy bądź uchwały walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, która narusza interes banku.

Art. 20a. ust. 2 ustawy o BFG wskazuje, że Fundusz na swój wniosek skierowany do Komisji Nadzoru Bankowego może być ustanowiony kuratorem, o którym mowa w art. 144 ustawy Prawo bankowe, w stosunku do banku objętego systemem gwarantowania, o ile udzielił temu bankowi pożyczki.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny, na mocy decyzji Komisji Nadzoru Bankowego z 14 lipca 2004 roku, sprawuje na swój wniosek funkcję kuratora nadzorującego realizację programu postępowania naprawczego przez Bank Polskiej Spółdzielczości SA, któremu w 2004 roku udzielił pomocy na usunięcie stanu niebezpieczeństwa niewypłacalności⁵, w formie pożyczki na okres 3,5 roku w kwocie 450 mln zł. Bank ten na 31 grudnia 2006 roku zrzeszał 351 banków spółdzielczych.

Fundusz w 2006 roku wypełniając zadania kuratora:

- ❖ wziął udział w:
 - 45 posiedzeniach Zarządu Banku,
 - 10 posiedzeniach Rady Nadzorczej Banku i 10 Rady Zrzeszenia,
 - 2 Zgromadzeniach Prezesów Banków Spółdzielczych Zrzeszenia Banku Polskiej Spółdzielczości SA oraz w Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Banku,
- ❖ uczestnicząc w posiedzeniach organów Banku i Zrzeszenia, dokonywał oceny podejmowanych przez nie uchwał i decyzji pod kątem ich wpływu na realizację programu postępowania naprawczego, prezentując m.in. stanowisko w kwestii:
 - niskiej skuteczności stosowanych w Banku metod zarządzania placówkami operacyjnymi,
 - konieczności reorganizacji struktury organizacyjnej,
 - braku aktualnej strategii informatycznej,
 - problemów z utrzymywaniem przyjętych limitów płynności,
 - uchybień w zarządzaniu ryzykiem kredytowym,
- ❖ dokonywał analiz sytuacji ekonomiczno-finansowej, prezentując ich wyniki Zarządowi, Radzie Nadzorczej Banku oraz Radzie Zrzeszenia, w których zwracał uwagę na brak możliwości generowania przez BPS SA wyniku finansowego z własnej podstawowej działalności, który pozwalałby na zwiększanie funduszy zapewniających stabilny rozwój,

⁵ Bank Polskiej Spółdzielczości SA na koniec 2002 roku wykazał ujemny wynik finansowy w wysokości 95 156 tys. zł, na który złożyły się:

- wynik z operacji przejęcia, zagrożonych upadłością, Dolnośląskiego Banku Regionalnego SA i Banku Spółdzielczego Rzemiosła we Wrocławiu (–64 571 tys. zł),
- strata z własnej działalności Banku powstała na skutek konieczności zwiększenia poziomu rezerw celowych, po dokonaniu przeglądu portfela kredytowego (–30 585 tys. zł).

- ❖ analizował i przedstawiał Generalnemu Inspektorowi Nadzoru Bankowego opinie dotyczące:
 - projektów korekty programu postępowania naprawczego, przygotowanych przez Bank, w których zwrócił m.in. uwagę na obciążone bardzo wysokim ryzykiem realizacji założenia dotyczące wyniku na rezerwach celowych,
 - zaistniałej sytuacji przejęcia rozliczania operacji bankomatowych kilkudziesięciu banków spółdzielczych przez inny bank spółdzielczy,
 - kandydatów na członków zarządu,
- ❖ prezentował przedstawicielom Zarządu i Rady Nadzorczej BPS SA swoje stanowisko na temat bieżącej sytuacji Banku, podczas spotkań organizowanych w siedzibie Funduszu, w trakcie których poruszał kilkakrotnie kwestię utrzymującego się kryzysu zarządzania i jego konsekwencji dla wyników banku,
- ❖ uczestniczył w spotkaniach z audytorem Banku, wnosząc uwagi do zakresu badania sprawozdania finansowego BPS SA.

Szczegółowe wyniki pracy kuratora były przedstawiane w kwartalnych sprawozdaniach z działalności, przedkładanych Komisji Nadzoru Bankowego oraz Radzie Funduszu.

VI. GROMADZENIE I ANALIZA INFORMACJI O BANKACH

1. Baza informacyjna i analiza sytuacji w sektorze bankowym

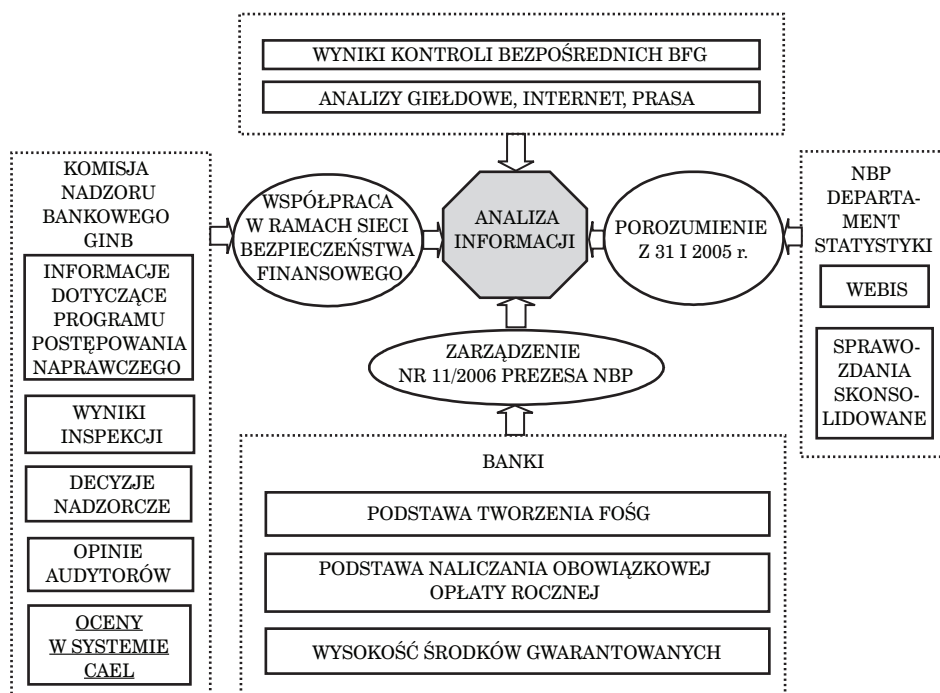
Zadania analityczne Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są realizowane dzięki ustawowemu wyposażeniu Funduszu w prawo dostępu do informacji o bankach, a zatem w możliwość dokonywania samodzielnych i niezależnych analiz sytuacji ekonomiczno-finansowej poszczególnych banków oraz oceny istniejących i potencjalnych zagrożeń w ich działaniu.

Głównymi funkcjami działalności analitycznej BFG są: wczesna ocena zagrożeń w sektorze bankowym służąca określeniu zapotrzebowania na środki finansowe systemu gwarantowania depozytów, gromadzone w bankach w postaci funduszy ochrony środków gwarantowanych (fośg) w celu pokrycia potencjalnych zobowiązań gwarancyjnych, a także identyfikacja niebezpieczeństwa niewypłacalności w bankach, warunkująca podjęcie niezbędnych działań przez Fundusz we współpracy z Komisją Nadzoru Bankowego oraz z innymi instytucjami w ramach sieci bezpieczeństwa finansowego.

Na rysunku 4 pokazano środowisko informacyjne dla funkcji analitycznych Funduszu. Podstawowym źródłem informacji o bankach są sprawozdania finansowe, które Bankowy Fundusz Gwarancyjny otrzymuje od Narodowego Banku Polskiego

na mocy ustawy o BFG oraz zawartego porozumienia *w sprawie przedmiotu, zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji przez Narodowy Bank Polski z 31 stycznia 2005 roku* oraz dane przekazywane Funduszowi bezpośrednio przez banki na mocy zarządzenia nr 11/2006 Prezesa NBP z 29 maja 2006 roku *w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki objęte obowiązkowym systemem gwarantowania informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego*. Na mocy tego zarządzenia banki przesyłają informacje dotyczące podstawy naliczania składki wnoszonej opłaty rocznej oraz wysokości środków gwarantowanych⁶.

Rysunek 4. Środowisko informacyjne BFG

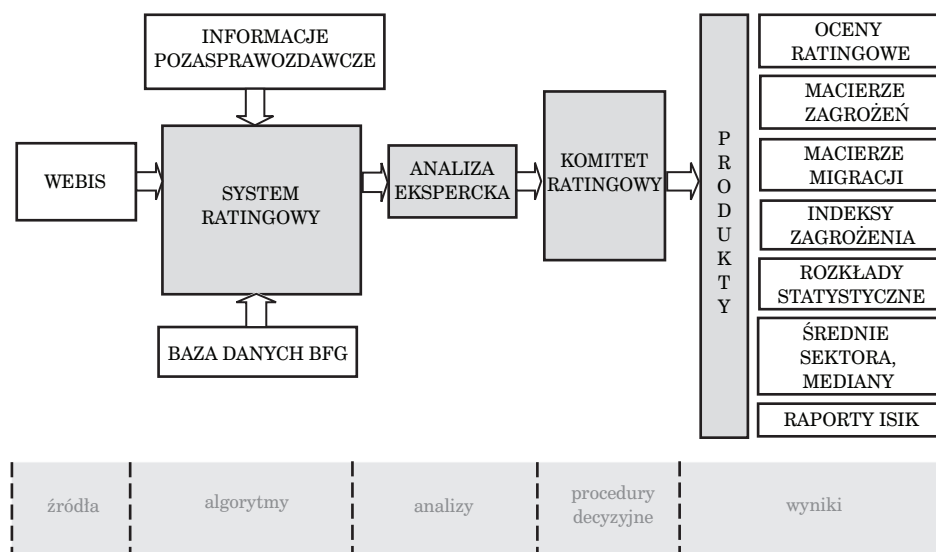

⁶ Dokładne informacje o wartości wierzycelności objętych gwarancjami BFG oraz o wartości środków gwarantowanych przez BFG będą przekazywane Funduszowi począwszy od 1 lipca 2007 roku.

Ważnym źródłem informacji pozasprawozdawczych są wyniki kontroli bezpośrednich przeprowadzanych przez pracowników Funduszu w bankach korzystających z pomocy, wyniki inspekcji Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego, sprawozdania z realizacji programów postępowania naprawczego, raporty i opinie audytorów do sprawozdań finansowych banków.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny wykorzystuje własną metodykę oceny zagrożeń opierającą się na procesie przetwarzania informacji pokazanym na rysunku 5.

Rysunek 5. Proces przetwarzania informacji w BFG

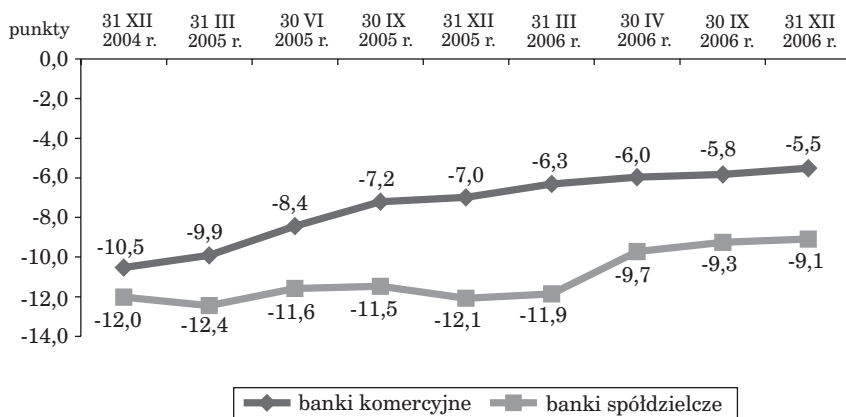
Na podstawie analizy czynników sprawozdawczych i pozasprawozdawczych poszczególnym bankom jest nadawana indywidualna ocena zagrożenia (tzw. *rating*). W zależności od otrzymanej oceny banki są kwalifikowane do określonej grupy w tzw. *macierzy zagrożeń*.

Oceny ratingowe oraz *macierze zagrożeń* są źródłem podstawowej informacji o sytuacji banków. Banki, w których zidentyfikowano zwiększone zagrożenie, podlegają pogłębionej ocenie mającej na celu identyfikację źródeł jego powstawania. Podstawę do wnioskowania o zagrożeniach w całym sektorze bankowym stanowią tzw. *macierze migracji* i *indeksy zagrożenia*. Za pomocą *macierzy migracji* obserwowane są zmiany położenia banków w *macierzy zagrożeń* w kolejnych okresach sprawozdawczych.

Indeks zagrożenia prezentuje łączną, standaryzowaną ocenę efektywności, wypłacalności, jakości aktywów oraz jakości zobowiązań pozabilansowych udzielonych, ważoną udziałem każdego banku w depozytach sektora bankowego. Indeks zagrożenia liczony jest odrębnie dla banków komercyjnych i spółdzielczych. Jest on prezentowany w skali od 0 (brak zagrożenia) do -100 pkt (najwyższe zagrożenie). Zmiany poziomu indeksu odzwierciedlają zmiany oceny zagrożeń sektora.

W 2006 roku indeks zagrożenia ulegał poprawie. Na rysunku 6 zamieszczono poziomy *indeksów zagrożenia* w sektorze banków komercyjnych i spółdzielczych w cyklu kwartalnym od końca 2004 do końca 2006 roku. Dzięki dobrym wynikom sektora bankowego w 2006 roku obserwowana była stabilizacja *indeksu zagrożenia* na bardzo niskim poziomie.

Rysunek 6. Indeks zagrożenia dla sektorów banków komercyjnych i spółdzielczych w okresie od 31 grudnia 2004 roku do 31 grudnia 2006 roku

2. Zmiany w metodyce oceny banków i systemach informatycznych

W 2006 roku prowadzono prace nad włączeniem do metodyki oceny zagrożeń oceny parametrów płynności. Analiza zagrożeń w obszarze płynności wspomaga wczesną identyfikację niebezpieczeństwa niewypłacalności w bankach.

W związku z faktem, że w 2006 roku banki reprezentujące ponad 72% sumy bilansowej sektora bankowego stosowały nowe zasady rachunkowości i sprawozdawczości finansowej MSR/MSSF, szczegółowej analizie poddano wpływ nowych standardów na zmianę oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej tych banków.

Podjęto również działania przygotowawcze związane z planowanym na 2007 rok wejściem w życie nowego systemu sprawozdawczości finansowej FINREP oraz COREP. Zaproponowano szereg zmian do projektów arkuszy sprawozdawczych uwzględniających potrzeby informacyjne Funduszu. Wiele uwagi poświęcono analizie koniecznych w 2007 roku zmian w stosowanym w Funduszu systemie monitorowania i oceny zagrożeń banków zarówno w zakresie metodycznym, jak i zmian oprogramowania aplikacji użytkowych.

W 2006 roku prowadzono prace nad metodami prognostycznymi w celu określenia wysokości stawek fośg i obowiązkowej opłaty rocznej w funkcji identyfikowanych zagrożeń w sektorze bankowym. Na podstawie przedstawionych analiz i ocen, po konsultacji ze środowiskiem bankowym, Rada BFG ustaliła stawki tworzenia przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych oraz obowiązkowej opłaty rocznej na 2007 rok.

Mając na względzie przewidywane wejście w życie w 2007 roku przepisów prawa bankowego wprowadzających rozwiązania Nowej Umowy Kapitałowej, w Funduszu przeprowadzono wstępną analizę możliwości modyfikacji podstawy naliczania obowiązkowej opłaty rocznej zgodnie ze zmianami wynikającymi z nowych regulacji. Przewiduje się, że w miejsce dotychczasowej sumy aktywów i zobowiązań pozabilansowych ważonych ryzykiem, podstawą naliczania opłaty rocznej byłby całkowity wymóg kapitałowy banku. Wymagać to jednak będzie zmiany ustawy o BFG.

W 2006 roku rozwijano i doskonalono system informatyczny Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz wdrożono zestaw aplikacji dla analityka bankowego. Nowe aplikacje użytkowe są integrowane na platformie intranetowej Interaktywnego Systemu Informowanie Kierownictwa (ISIK) i umożliwiają standaryzację stosowanych w Funduszu narzędzi informatycznych oraz ułatwiają dostęp do zasobów informacyjnych w ramach realizacji koncepcji hurtowni danych.

Wdrożenie wymienionych rozwiązań informatycznych umożliwi w 2007 roku znaczne obniżenie kosztów eksploatacji systemów IT w Biurze Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

3. Monitorowanie banków korzystających z pomocy finansowej

Wszystkie banki korzystające z pomocy finansowej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podlegały szczegółowym procedurom monitorowania. Obejmowały one w szczególności analizę realizacji programów postępowania naprawczego, efektywności udzielonej pomocy oraz realizacji zobowiązań określonych w umowach pożyczek.

W przypadku pogorszenia sytuacji ekonomiczno-finansowej banków, stwierdzenia nieprawidłowości w realizacji programów postępowania naprawczego lub

niedotrzymania zobowiązań wynikających z zawartych z Funduszem umów pożyczek, formułowano stosowne zalecenia dla zarządów banków oraz przeprowadzono w bankach szczegółowe kontrole bezpośrednio. Konsultowano również z Generalnym Inspektoratem Nadzoru Bankowego konieczność aktualizacji programów naprawczych lub podjęcie innych działań gwarantujących powodzenie projektów sanacyjnych.

Procedury monitorowania banków korzystających z pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych były ukierunkowane na badanie wypłacalności i zagrożenia spłaty udzielonych pożyczek, jako ustawowych⁷ przesłanek oceny kondycji banków spółdzielczych korzystających z tej formy pomocy finansowej Funduszu. W żadnym z banków korzystających z pomocy z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych nie stwierdzono zagrożenia wypłacalności.

VII. WSPÓŁPRACA KRAJOWA I ZAGRANICZNA

1. Współpraca krajowa

1.1. Współpraca dotycząca sektora bankowego

Zasady współpracy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z Parlamentem, Rządem, Najwyższą Izbą Kontroli oraz Narodowym Bankiem Polskim zostały określone w ustawie o BFG, jak też w innych aktach normatywnych. Prezes Zarządu Funduszu jest z mocy ustawy o Narodowym Banku Polskim członkiem Komisji Nadzoru Bankowego.

W ramach współpracy Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego – będący organem wykonawczym KNB – wymieniały informacje dotyczące potencjalnych zagrożeń w sektorze bankowym.

W siedzibie Funduszu 16 listopada 2006 roku odbyło się spotkanie władz BFG z przedstawicielami środowiska bankowego, w tym Związku Banków Polskich oraz Krajowego Związku Banków Spółdzielczych. Przedmiotem spotkania były:

- ❖ prezentacja przez Prezesa Instytutu Badania Opinii i Rynku PENTOR wyników badań sondażowych, dotyczących wiedzy personelu banków o systemie gwarantowania depozytów i Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz poczu-

⁷ Wynikających z ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

cia bezpieczeństwa i uwarunkowań społecznego zaufania do systemu bankowego,

- ❖ zasięgnięcie opinii środowiska bankowego co do proponowanej na 2007 rok wysokości stawek tworzenia funduszy ochrony środków gwarantowanych oraz opłaty rocznej w świetle założeń finansowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów do 2010 roku.

Fundusz pozostawał w stałych kontaktach z bankami zrzeszającymi, informując je o decyzjach w sprawie udzielenia pomocy finansowej bankom spółdzielczym, należącym do zrzeszenia, oraz zasięgając opinii o planowanych przedsięwzięciach i kadrze zarządzającej bankami występującymi o pomoc finansową BFG. Ponadto w siedzibie Funduszu odbyły się spotkania z przedstawicielami banków zainteresowanych uzyskaniem pomocy finansowej.

1.2. Współpraca w zakresie legislacji

Bankowy Fundusz Gwarancyjny, działając w ramach sieci bezpieczeństwa finansowego w Polsce, wydatnie przyczynia się do stabilizacji systemu finansowego poprzez swój udział w procesie opiniowania projektów aktów prawnych dotyczących rynku finansowego, przekazywanych Funduszowi w ramach uzgodnień międzyresortowych.

Pracownicy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, biorąc udział w procesach tworzenia lub nowelizowania przepisów prawnych, przeanalizowali oraz przygotowali uwagi do projektów następujących ustaw i aktów wykonawczych :

- ❖ ustaw:
 - o nadzorze nad instytucjami finansowymi⁸,
 - o spółdzielni europejskiej,
 - o zmianie ustawy Prawo bankowe⁹,
 - zmieniających: ustawę o funduszach inwestycyjnych, ustawę o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych,
- ❖ rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad współpracy pomiędzy instytucjami finansowymi, upoważnionymi do gwarantowania długu celnego, a Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska i Narodowym Fundu-

⁸ W BFG trwają prace nad oceną przewidywanych skutków nowych regulacji dla bezpieczeństwa depozytów oraz możliwości wypełniania ustawowych zadań przez Fundusz. Wyniki prac zostaną przedstawione Ministrowi Finansów, Prezesowi NBP i Przewodniczącemu KNF.

⁹ *Ibidem*.

szem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wzorów formularzy zabezpieczenia finansowego w formie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i gwarancji bankowej.

W ramach rozpoczętej procedury sporządzania raportu w sprawie stosowania dyrektywy 2002/47/WE o zabezpieczeniach finansowych (Dz.U. WE L 168/43) dla Parlamentu Europejskiego, Fundusz przekazał swoje uwagi do przesłanego w celu uzyskania opinii i wypełnienia w zakresie swojej właściwości *Kwestionariusza oceny wdrożenia dyrektywy dla Państw Członkowskich*.

Została dokonana analiza i przekazane stanowisko do przesłanej Funduszu *Oceny prawnej* przygotowanej przez Komisję Europejską w celu omówienia i interpretacji rozwiązań zawartych w *Konwencji Haskiej o prawie właściwym do wykonywania niektórych praw z papierów wartościowych przechowywanych przez pośrednika finansowego*.

W ramach prowadzonych prac nad zmianą przepisów Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z 17 maja 1977 roku *w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich, dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej – ujednoczona podstawa wymiaru podatku* – przeanalizowano zaproponowane przez Komisję Europejską brzmienia definicji niektórych usług finansowych.

Fundusz brał udział w proponowanych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych konsultacjach w sprawie standardów dotyczących harmonizacji dni i godzin otwarcia europejskich systemów depozytowo-rozrachunkowych oraz standardów dotyczących śróddziennej finalności rozrachunku.

2. Współpraca zagraniczna

Przedstawiciele Funduszu uczestniczyli w konferencjach zorganizowanych przez Europejskie Forum Gwarantowania Depozytów (*EFDI*). Program tych konferencji obejmował następujące zagadnienia:

- ❖ analizę sposobów finansowania systemów gwarantowania depozytów,
- ❖ statut EFDI,
- ❖ przekształcenie EFDI w formalne stowarzyszenie zarejestrowane w Brukseli (zgodnie z zapowiedziami formalna rejestracja powinna nastąpić w lutym 2007 roku),
- ❖ rolę systemów gwarantowania depozytów w zarządzaniu kryzysem dużego międzynarodowego banku,
- ❖ problemy wynikające z transgranicznej działalności banków ważnych systemowo.

Przedstawiciel BFG wziął również udział w konferencji zorganizowanej przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Gwarantów Depozytów (*IADI*). Tematyka kon-

ferencji dotyczyła doświadczeń Ameryki Łacińskiej w budowaniu efektywnej sieci bezpieczeństwa.

W ramach współpracy z zagranicznymi instytucjami gwarancyjnymi w siedzibie Funduszu gościli delegacje tych instytucji z Rosji oraz Albanii. Natomiast przedstawiciele Funduszu brali udział w seminariach organizowanych przez gwarantów depozytów Włoch, Albanii i Rosji oraz przez Niemiecki Związek Banków.

Fundusz podpisał porozumienie ze szwedzką instytucją gwarantowania depozytów (*Insättningsgarantinämnden*). Współpraca między oboma systemami ma szczególne znaczenie dla klientów banków ze Szwecji działających w Polsce w formie oddziałów, ponieważ ich depozyty podlegają ochronie zgodnie ze szwedzkim systemem gwarantowania¹⁰. Trwają również prace nad porozumieniem z duńskim¹¹ i rosyjskim systemem gwarantowania¹².

VIII. FUNDUSZE I GOSPODARKA FINANSOWA

1. Źródła finansowania

Źródłami finansowania ustawowej działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są:

- 1) fundusz statutowy;
- 2) fundusz pomocowy;
- 3) środki przekazane Funduszowi przez banki – z utworzonych przez nie funduszy ochrony środków gwarantowanych – w celu realizacji gwarancji na rzecz deponentów;
- 4) fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych;
- 5) fundusz zapasowy;
- 6) fundusz z aktualizacji wartości rzeczowego majątku trwałego;
- 7) dochody z oprocentowania udzielonych bankom pożyczek;
- 8) dochody z oprocentowania papierów wartościowych oraz środków pieniężnych ulokowanych na rachunkach Funduszu prowadzonych przez Narodowy Bank Polski;

¹⁰ Według stanu na 31 grudnia 2006 roku w Polsce jako oddziały funkcjonowały 2 banki szwedzkie: Svenska Handelsbanken AB SA i Skandinaviska Enskilda Banken AB (SA).

¹¹ Według stanu na 31 grudnia 2006 roku w Polsce jako oddziały funkcjonowały 3 banki z Danii: Jyske Bank A/S SA, Nykredit Realkredit A/S SA i Danske Bank A/S SA. Podlegają one ochronie duńskiego systemu gwarantowania depozytów.

¹² Porozumienie z rosyjskim systemem gwarantowania zostanie podpisane w I kwartale 2007 roku.

- 9) środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy zagranicznej;
- 10) środki z dotacji budżetu państwa;
- 11) środki z kredytu udzielonego Funduszowi przez Narodowy Bank Polski.

Podobnie jak w ubiegłych latach w 2006 roku Fundusz nie korzystał ze źródeł finansowania wymienionych w punktach 3, 5, 6, 9, 10 i 11.

Ze zgromadzonych środków Bankowy Fundusz Gwarancyjny finansuje:

- 1) zadania związane z gwarantowaniem depozytów;
- 2) zadania związane z udzielaniem pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania;
- 3) zadania związane z udzielaniem pożyczek bankom spółdzielczym na wsparcie procesów łączenia się tych banków;
- 4) koszty funkcjonowania Biura i organów Funduszu.

2. Fundusze

2.1. Fundusz statutowy

Fundusz statutowy – jako fundusz własny – został utworzony na podstawie Statutu BFG w celu zabezpieczenia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego oraz wypłaty środków gwarantowanych po wyczerpaniu innych źródeł finansowania tych wypłat przewidzianych w ustawie o BFG i Statucie.

W II kwartale 2006 roku na fundusz statutowy – po przyjęciu przez rząd *Sprawozdania z działalności BFG w 2005 roku* – została przeniesiona część wyniku finansowego za rok 2005 w wysokości 111 334,5 tys. zł.

Stan funduszu statutowego na koniec 2006 roku wynosił 1 394 046,2 tys. zł.

2.2. Fundusz ochrony środków gwarantowanych

Każdy podmiot objęty systemem gwarantowania jest zobowiązany tworzyć fundusz ochrony środków gwarantowanych. Służy on zaspokojeniu roszczeń deponentów w przypadku spełnienia warunków gwarancji przez którykolwiek z banków objętych systemem (tj. w przypadku upadłości banku).

Zgodnie z ustawą o BFG fundusz ochrony środków gwarantowanych w danym roku jest tworzony w wysokości równej iloczynowi stawki procentowej określonej przez Radę Funduszu i sumy środków pieniężnych zgromadzonych w banku na wszystkich rachunkach, stanowiącej podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej. Rada Funduszu w uchwale nr 19/2005 z 17 listopada 2005 roku określiła

poziom stawki procentowej na 2006 rok w wysokości 0,19% sumy środków pieniężnych stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej.

Utworzony przez banki fundusz ochrony środków gwarantowanych, wynoszący 761 932,3 tys. zł, nie został wykorzystany.

Należy podkreślić, że tworzenie przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych nie jest dla nich dotkliwe, ponieważ środki stanowiące pokrycie funduszy pozostają w aktywach banków w formie skarbowych papierów wartościowych lub bonów pieniężnych NBP, co przynosi bankom dochody odsetkowe. Do momentu przekazania do BFG środków na wypłaty kwot gwarantowanych fundusze ochrony środków gwarantowanych nie stanowią dla banków obciążenia finansowego, a wpływają jedynie na ograniczenie zakresu dysponowania przez nie nieznaczną częścią środków finansowych.

2.3. Fundusz pomocowy

Fundusz pomocowy – przeznaczony na pomoc w formie pożyczek, gwarancji, poręczeń lub wykup wierzytelności – tworzony jest z obowiązkowych opłat rocznych wnoszonych przez wszystkie podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania. Wysokość obowiązującej dany bank opłaty wyliczana jest jako iloczyn stawki ustalonej przez Radę Funduszu oraz stanu aktywów i zobowiązań pozabilansowych ważonych ryzykiem na określony dzień.

Tabela 7. Wykorzystanie funduszu pomocowego w 2006 roku

Fundusz do wykorzystania		Fundusz wykorzystany		Wskaźnik wykorzystania
tys. zł				%
Razem	2 064 699,1	Razem	35 590,0	1,7
w tym:		w tym:		
stan na 1 I 2006 r.	1 383 729,5	udzielona pomoc	35 590,0	
wpłaty banków w 2006 r.	140 349,8			
spłaty pożyczek	540 619,8*			

* z tego 277 935,2 tys. zł spłacone przed terminem.

Uchwałą nr 20/2005 z 17 listopada 2005 roku Rada BFG określiła stawki obowiązkowej opłaty rocznej w 2005 roku w wysokości 0,05% dla sumy aktywów bi-

lansowych, gwarancji i poręczeń ważonych ryzykiem oraz 0,025% dla ważonych ryzykiem zobowiązań pozabilansowych pomniejszonych o gwarancje, poręczenia i linie kredytów przyrzeczonych, a ponadto ustaliła, że podstawę naliczenia stanowi stan aktywów i zobowiązań pozabilansowych ważonych ryzykiem na 31 grudnia 2005 roku. W 2006 roku banki wpłaciły 50% opłaty obowiązkowej, a pozostałe 50% Narodowy Bank Polski.

W roku sprawozdawczym z funduszu pomocowego udzielono 2 bankom pożyczek na kwotę 35 590,0 tys. zł.

Stan funduszu pomocowego do wykorzystania na koniec 2006 roku wynosił 2 029 109, 2 tys. zł.

2.4. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych

Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych został utworzony na podstawie ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Służy on finansowaniu zadań związanych z udzielaniem pożyczek bankom spółdzielczym na łączenie się oraz realizację inwestycji związanych z tymi łączeniami¹³.

Tabela 8. Wykorzystanie funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych w 2006 roku

Fundusz do wykorzystania		Fundusz wykorzystany		Wskaźnik wykorzystania
tys. zł				%
Razem	44 158,9	Razem	16 426,0	37,2
w tym:		w tym:		
stan na 1 I 2006 r.	3 890,9	udzielona pomoc	16 426,0	
spłaty pożyczek	40 268,0			

¹³ Na utworzony w wysokości 123 409,7 tys. zł fundusz składają się środki wraz z odsetkami pochodzące z następujących źródeł:

- zlikwidowanego Funduszu Rozwoju Banków Spółdzielczych, prowadzonego dotąd przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA (27 lutego 2001 roku z tego tytułu przekazano do BFG 4 031,0 tys. zł),
- przekazanych środków pieniężnych o wartości odpowiadającej środkom otrzymanym przez banki z tytułu obligacji, które zostały umorzone (25, 26 i 27 kwietnia 2001 roku wpłynęło łącznie 119 378,7 tys. zł).

W roku sprawozdawczym z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych udzielono bankom pożyczek na kwotę 16 426,0 tys. zł. Stanowi to wykorzystanie funduszu w 37,2%.

Stan funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych do wykorzystania na koniec 2006 roku wynosił 27 732,9 tys. zł.

2.5. Fundusz zapasowy

Fundusz zapasowy służy zapewnieniu środków na pokrycie ewentualnych strat bilansowych BFG oraz finansowaniu działalności gwarancyjnej lub pomocowej w przypadku wyczerpania się funduszu ochrony środków gwarantowanych bądź funduszu pomocowego.

W II kwartale 2006 roku na fundusz zapasowy została przeniesiona część wyniku finansowego za rok 2005 w wysokości 50 000,0 tys. zł. W 2006 roku nie zachodziła potrzeba jego wykorzystywania.

Stan funduszu zapasowego na koniec 2006 roku wynosił 560 000,0 tys. zł.

3. Bilans BFG

Suma bilansowa na 31 grudnia 2006 roku wyniosła 5 230 398, 0 tys. zł. W stosunku do stanu na koniec 2005 roku wzrosła ona o 6,2%.

3.1. Aktywa

Najważniejsze pozycje w aktywach przedstawia tabela 9.

Środki pieniężne znajdujące się w kasie i na rachunkach bankowych wykazane są w bilansie według wartości nominalnej i stanowią 0,01% aktywów ogółem.

W portfelu papierów wartościowych BFG na 31 grudnia 2006 roku występują:

- bony skarbowe o wartości 2 215 269,4 tys. zł,
- obligacje skarbowe o wartości 1 888 068,8 tys. zł,
- bony pieniężne o wartości 54 589,8 tys. zł.

Papiery wartościowe nabywane są z dyskontem i pozostają w posiadaniu Funduszu do daty wykupu. Dyskonto jest zaliczane do wyniku proporcjonalnie do upływu czasu zgodnie z zasadą memoriałową. Koszt nabycia papierów wartościowych oraz naliczone memoriałowo odsetki odzwierciedlają łącznie aktualną wartość rynkową tych papierów na dzień bilansowy. Wskaźnik udziału tej pozycji w aktywach ogółem wynosi 79,5%.

Tabela 9. Aktywa BFG (w tys. zł)

Pozycja aktywów	Według stanu na		Dynamika
	31 XII 2005 r.	31 XII 2006 r.	2005 r. = 100%
1. Środki pieniężne (w kasie i na rachunkach bankowych)	487,1	450,5	92,5
2. Papiery wartościowe	3 322 105,4	4 157 928,0	125,2
3. Należności z tytułu udzielonych pożyczek i naliczonych odsetek	1 534 680,6	1 005 250,2	65,5
4. Rzeczowy majątek trwały oraz wartości niematerialne i prawne	68 599,6	66 769,0	97,3
5. Rozliczenia międzyokresowe czynne	0,0	0,3	0,0
Razem aktywa	4 925 872,7	5 230 398,0	106,2

Należności od banków z tytułu udzielonych pożyczek ujęte są w bilansie BFG według wartości nominalnej powiększonej o odsetki naliczone niezapadłe. Stanowią one 19,2% aktywów ogółem.

Rzeczowy majątek trwały oraz wartości niematerialne i prawne wyceniane są według cen nabycia, z uwzględnieniem odpisów amortyzacyjnych (umorzeń) zmniejszających wartość początkową do wartości księgowej netto. W 2006 roku nie dokonywano aktualizacji wartości początkowej rzeczowego majątku trwałego ani jego umorzenia na podstawie odrębnych przepisów. Rzeczowy majątek trwały wraz z wartościami niematerialnymi i prawnymi stanowi 1,3% aktywów.

Rozliczenia międzyokresowe czynne wykazane są w bilansie według wartości nominalnej.

3.2. Pasywa

Najważniejsze pozycje pasywów zawiera tabela 10.

Fundusze statutowy, pomocowy do wykorzystania, restrukturyzacji banków spółdzielczych do wykorzystania oraz zapasowy są wykazane w bilansie według wartości nominalnej.

Zobowiązania BFG stanowią 1,0% pasywów. Wszystkie rodzaje zobowiązań wykazane są w rocznym sprawozdaniu finansowym według wartości nominalnej, tj. wymagającej zapłaty. Rozliczenia międzyokresowe bierne i przychody przyszłych

okresów (odsetki od pożyczek naliczone niezapadłe) stanowią 0,01% pasywów ogółem.

Tabela 10. Pasywa BFG (w tys. zł)

Pozycja pasywów	Według stanu na		Dynamika
	31 XII 2005 r.	31 XII 2006 r.	2005 r. = 100%
1. Fundusz statutowy	1 282 711,7	1 394 046,2	108,7
2. Fundusz pomocowy do wykorzystania	1 383 729,5	2 029 109,2	146,6
3. Fundusz pomocowy wykorzystany	1 414 003,1	908 973,3	64,3
4. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych do wykorzystania	3 890,9	27 732,9	712,8
5. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych wykorzystany	119 518,8	95 676,8	80,1
6. Fundusz zapasowy	510 000,0	560 000,0	109,8
7. Fundusze specjalne	165,8	137,9	83,2
8. Zobowiązania	49 109,6	51 069,3	104,0
9. Dodatni wynik finansowy za rok obrotowy	161 334,5	163 046,8	101,1
10. Rozliczenia międzyokresowe bierne i przychody przyszłych okresów	1 408,8	605,6	43,0
Razem pasywa	4 925 872,7	5 230 398,0	106,2

4. Rachunek zysków i strat

Zgodnie z ustawą o rachunkowości oraz ustalonymi przez Ministra Finansów szczególnymi zasadami rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wynik finansowy Funduszu obejmuje:

- ❖ przychody osiągnięte przez Fundusz w danym okresie sprawozdawczym,
- ❖ wynik z operacji finansowych odpowiadający różnicy pomiędzy ceną nabycia a aktualną ceną sprzedaży dłużnych papierów wartościowych,

- ❖ wszystkie zrealizowane w danym okresie sprawozdawczym przychody,
- ❖ wszystkie poniesione i wszystkie przypadające w danym okresie sprawozdawczym koszty działalności.

Sporządzony według powyższych zasad rachunek zysków i strat wykazuje nadwyżkę bilansową w wysokości 163 046,8 tys. zł. W stosunku do stanu na koniec 2005 roku wzrosła ona o 1,1%.

Tabela 11. Rachunek zysków i strat w 2006 roku

Kategoria	Za okres				Dynamika
	1 I-31 XII 2005 r.		1 I-31 XII 2006 r.		
	w tys. zł	struktura w %	w tys. zł	struktura w %	2005 r. = 100%
1. Przychody ogółem	180 365,5	100,0	181 749,5	100,0	100,8
w tym:					
z działalności statutowej	18 361,9	10,2	8 535,3	4,7	46,5
z tytułu bonów skarbowych	95 647,4	53,0	80 977,6	44,5	84,7
z tytułu obligacji skarbowych	63 171,6	35,0	90 824,7	50,0	143,8
z tytułu bonów pieniężnych	107,7	0,1	886,0	0,5	822,7
odsetki od rachunków w NBP	1 489,7	0,8	28,5	0,02	1,9
pozostałe przychody	1 587,2	0,9	497,4	0,3	31,3
2. Koszty ogółem	19 031,0	100,0	18 702,7	100,0	98,3
w tym:					
usługi obce	3 243,6	17,1	3 199,6	17,1	98,6
koszty rzeczowe	691,8	3,6	691,3	3,7	99,9
wynagrodzenia	10 694,6	56,2	10 661,1	57,0	99,7
narzuły na wynagrodzenia	1 340,2	7,0	1 334,1	7,1	99,5
amortyzacja	2 301,7	12,1	2 139,4	11,5	93,0
inne koszty	759,1	4,0	677,2	3,6	89,2
3. Nadwyżka bilansowa	161 334,5		163 046,8		101,1

W okresie sprawozdawczym koszty funkcjonowania BFG zmalały nominalnie o 1,7%, a przychody wzrosły o 0,8%. Korzystną tendencję wykazaną po stronie przychodów można przypisać głównie wzrostowi przychodów z tytułu operacji papierami wartościowymi spowodowanemu wyższą niż w poprzednim roku wartością portfela tych papierów.

IX. ORGANIZACJA BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO

1. Skład osobowy organów Funduszu

Ustawowymi organami Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są Rada (11-osobowa) i Zarząd (5-osobowy).

W 2006 roku Rada pracowała w składzie:

Przewodniczący Rady: Władysław Baka
Członkowie Rady: Janusz Czarzasty
Bartosz Drabikowski
Wojciech Kwaśniak
Jacek Osiński
Ryszard Pazura
Krzysztof Pietraszkiewicz
Jan Szambelańczyk
Ewa Śleszyńska-Charewicz
Andrzej Wiśniewski
Grzegorz Wójtowicz

Zarząd pracował w Składzie:

Prezes Zarządu: Ewa Kawecka-Włodarczak
Zastępca Prezesa Zarządu: Hanna Krajewska
Członkowie Zarządu: Przemysław Morysiak¹⁴
Maria Pawelska
Marek Pyła

¹⁴ Od 23 stycznia 2006 roku Przemysław Morysiak zastąpił Jerzego W. Pietrewicza.

2. Organizacja Biura Funduszu

Bankowy Fundusz Gwarancyjny realizuje swoje ustawowe zadania poprzez Biuro, w którego strukturze wyodrębnionych jest 7 departamentów, stanowisko kontroli wewnętrznej i Sekretariat Rady Funduszu.

Poszczególne komórki organizacyjne wykonują następujące zadania:

- ❖ **Departament Gwarantowania Depozytów** wykonuje zadania wynikające z obowiązku zapewnienia przez Fundusz wypłat środków gwarantowanych deponentom oraz związane ze współpracą z zagranicznymi instytucjami gwarantowania depozytów;
- ❖ **Departament Działalności Pomocowej** realizuje zadania związane z udzielaniem pomocy finansowej bankom w sytuacji niebezpieczeństwa niewypłacalności (z funduszu pomocowego) oraz pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych;
- ❖ **Departament Analiz** gromadzi i analizuje informacje dotyczące bieżącej sytuacji banków, sporządza oceny i prognozy rozwoju ich sytuacji, a także realizuje zadania związane z monitorowaniem sytuacji banków, którym Fundusz udzielił pomocy;
- ❖ **Departament Kontroli** realizuje zadania związane z kontrolą sytuacji banków, którym Fundusz udzielił pomocy oraz z realizacją funkcji kuratora;
- ❖ **Departament Finansowy** realizuje zadania związane z gospodarką finansową, prowadzeniem księgowości oraz rozliczeniami Funduszu;
- ❖ **Departament Prawny** zapewnia obsługę prawną Funduszu, reprezentuje Fundusz w postępowaniach sądowych i administracyjnych oraz przed innymi organami orzekającymi;
- ❖ **Departament Organizacyjny** zapewnia obsługę organizacyjną Zarządu i Biura Funduszu, prowadzi sprawy związane z zatrudnianiem pracowników, organizacją pracy, obsługą administracyjną oraz odpowiada za infrastrukturę techniczną Biura;
- ❖ **Stanowisko Kontroli Wewnętrznej** realizuje zadania związane z badaniem prawidłowości i zgodności działania komórek organizacyjnych Biura Funduszu z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi;
- ❖ **Sekretariat Rady** prowadzi obsługę merytoryczną, organizacyjną oraz techniczną Rady Funduszu w wykonywaniu zadań statutowych.

Ponadto działa 5 stałych, międzydepartamentalnych komitetów i zespołów:

- ❖ **Komitet ds. Zarządzania Aktywami**, który kształtuje i nadzoruje politykę lokowania wolnych środków finansowych Funduszu;
- ❖ **Komitet ds. Oceny Wniosków Pomocowych**, którego zadaniem jest opiniowanie przygotowywanych przez Departament Działalności Pomocowej wnio-

sków w sprawie udzielenia bankom pomocy finansowej z funduszu pomocowego oraz pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych;

- ❖ **Zespół ds. Systemu Informowania Kierownictwa**, do którego należy opracowywanie, monitorowanie oraz zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przekazywania informacji kluczowych dla działalności Funduszu pomiędzy komórkami organizacyjnymi;
- ❖ **Zespół ds. Współpracy z Zagranicą**, którego zadaniem jest wspieranie współpracy z zagranicznymi instytucjami gwarantowania depozytów;
- ❖ **Zespół Redakcyjny Witryny Internetowej**, który zapewnia prawidłowe funkcjonowanie witryny internetowej Funduszu.

3. Działalność Zarządu Funduszu

W 2006 roku Zarząd BFG odbył łącznie 54 posiedzenia. Większość z nich poświęcona była decyzjom z zakresu:

- ❖ kontroli prawidłowości wykorzystania przez banki pomocy finansowej Funduszu,
- ❖ działalności pomocowej BFG,
- ❖ gromadzenia i analizowania informacji o bankach,
- ❖ unormowań prawnych dotyczących zadań i działalności Funduszu,
- ❖ gospodarki finansowej i organizacji pracy.

Tabela 12. Uchwały Zarządu BFG podjęte w 2006 roku

Liczba posiedzeń Zarządu BFG	54
Liczba podjętych uchwał przez Zarząd BFG, w tym:	87
uchwały dotyczące realizacji gwarancji	3
uchwały dotyczące działalności pomocowej	14
uchwały dotyczące kontroli wykorzystania pomocy	35
uchwały regulujące pozostałe obszary: dotyczące informacji i analiz systemu bankowego, gospodarki finansowej BFG oraz zagadnień organizacyjno-administracyjnych	35

4. Działalność Rady Funduszu

W 2006 roku Rada Funduszu odbyła 12 posiedzeń plenarnych i podjęła 21 uchwał, realizując zadania określone w ustawie i statucie BFG.

W ramach uprawnień stanowiących Rada podjęła uchwały dotyczące ustalenia stawek procentowych tworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych i opłaty rocznej na fundusz pomocowy na 2007 rok. Ustalenie stawek Rada poprzedziła pracami analityczno-studialnymi. Poznaniu opinii i poglądów środowiska bankowego w tej kwestii służyło spotkanie Rady i Zarządu BFG z przedstawicielami banków.

Zgodnie ze statutem Rada zaopiniowała wniosek Zarządu BFG w sprawie udzielenia pomocy bankowi z funduszu pomocowego, w którego przypadku kwota pomocy przekraczała równowartość w złotych 6 mln euro. Wniosek ten dotyczył Banku Spółdzielczego we Wschowie na przejęcie Banku Spółdzielczego w Lubinie, a kwota przyznanej pomocy wyniosła 30 000,0 tys. zł.

Rada nadzorowała wykonanie zadań związanych z udzielaniem zwrotnej pomocy finansowej bankom, w tym z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych.

Co kwartał Rada analizowała wyniki monitorowania sytuacji finansowej banków korzystających z pomocy BFG. Również co kwartał oceniała realizację statutowego zadania wykonywania kontroli w bankach korzystających z pomocy BFG oraz pełnienia przez Fundusz funkcji kuratora nadzorującego realizację programu naprawczego. Na podstawie tych analiz i ocen formułowała wnioski i zalecenia usprawniające działania Funduszu w tych obszarach.

Rada (co kwartał) oceniała sytuację w sektorze bankowym. Podstawą oceny były analizy i informacje przedstawiane przez Zarząd, uzupełnione o systematyczne przeglądy prasowe zawierające artykuły o sytuacji i problemach banków. Szczególną uwagę Rada poświęcała bankom o pogarszającym się standingu finansowym. Istotnym elementem funkcjonowania Rady było zapoznawanie się na każdym posiedzeniu z informacją Zarządu o bieżących problemach sektora związanych z działalnością Funduszu.

Sprawując nadzór nad działalnością Funduszu, Rada rozpatrywała kwartalne sprawozdania Zarządu. Oceniała także realizację planu działalności BFG na 2006 rok oraz swych zaleceń, uściślających zadania ujęte w tym planie.

Rada zapoznawała się z opiniami banków na temat działalności Funduszu i pożądanymi kierunkami jego działalności. Służyły temu robocze spotkania z przedstawicielami banków, organizowane z inicjatywy Funduszu lub przez Związek Banków Polskich, a także informacje przedstawiane Radzie przez jej członków reprezentujących Związek Banków Polskich.

Istotną rolę w wykonywaniu funkcji kontrolno-nadzorczej Rady nad działalnością Funduszu i jego Zarządu spełniały zespoły problemowe, które przygotowywały

na posiedzenia Rady projekty opinii i stanowisk w ważniejszych sprawach. Zespół ds. działalności pomocowej opiniował wniosek Zarządu w sprawie udzielenia pomocy finansowej z funduszu pomocowego. Zespół Rady ds. gospodarki finansowej m.in. opiniował propozycje podziału nadwyżki bilansowej BFG za rok 2005 oraz założenia, a następnie projekt planu finansowego Funduszu na 2007 rok. Zespoły problemowe przedstawiały Radzie opinie o sprawozdaniach kwartalnych Zarządu z działalności BFG.

Podobnie jak w roku poprzednim, Rada w 2006 roku wiele uwagi poświęciła problemom współpracy Funduszu z instytucjami gwarancyjnymi krajów członkowskich Unii Europejskiej. Przedmiotem szczególnego zainteresowania Rady były problemy związane z przeglądem Dyrektywy 94/19/WE dotyczącej systemów gwarantowania środków pieniężnych, skutki przemian zachodzących w sektorze bankowym dla polskiego systemu gwarantowania depozytów, w tym zwłaszcza następstwa przekształcania się banków z udziałem kapitału zagranicznego w Polsce w oddziały instytucji kredytowych i ich wychodzenia z polskiego systemu gwarantowania depozytów oraz kwestia odpowiedzialności gwarancyjnej instytucji kredytowych dokonujących operacji transgranicznych w Polsce.

Członkowie Rady współuczestniczyli w wydawaniu kwartalnika „Bezpieczny Bank”, m.in. przez sporządzanie recenzji nadsyłanych artykułów, a także w organizacji seminarium poświęconego tematyce bezpieczeństwa systemu bankowego i gwarantowaniu depozytów.

X. DZIAŁALNOŚĆ INFORMACYJNO-PROMOCYJNA

W 2006 roku w ramach działalności promocyjno-informacyjnej została opracowana analiza wyników badań przeprowadzonych na zlecenie BFG przez IBOiR Pentor SA, dotyczących wiedzy o systemie gwarantowania depozytów wśród pracowników banków oraz klientów. Badania potwierdziły wysoki poziom zaufania do Funduszu (odpowiedzi respondentów: „zdecydowanie ufa lub raczej ufa” wyniosły w przypadku NBP – 52%, BFG – 44% i Biura Informacji Kredytowej – 29%), postrzeganie banków jako bezpiecznych, niezależnie od ich wielkości i okresu funkcjonowania na rynku, oraz wzrost wymagań wobec banków. Zarysował się także niekorzystny trend spadku wiedzy o BFG oraz zainteresowania problematyką bezpieczeństwa lokat. Z punktu widzenia klientów jest to po części zrozumiałe uwzględniając, że od 5 lat nie było upadłości banku, a sektor finansowy należy do najlepiej rozwijających się działów gospodarki. Niepokoi natomiast pogarszający się stan wiedzy o systemie gwarantowania depozytów wśród pracowników banków, odpowiedzialnych za udzielanie informacji w tym zakresie. Aby poprawić tę sytuację zostaną przeprowadzone szkolenia pracowników wszystkich banków. Dodatkowa uwaga zostanie zwrócona na poprawę

zakresu informacji dostępnych dla klientów korzystających jedynie z łączy internetowych.

Na podstawie wniosków wynikających z przeprowadzonych badań w Funduszu przygotowano plan działań informacyjnych w zakresie upowszechniania wiedzy o systemie gwarantowania depozytów. Na etapie przygotowawczym:

- ❖ przeprowadzono sondaż wśród uczelni ekonomicznych na temat uwzględniania w procesach dydaktycznych problematyki działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wyniki sondażu są optymistyczne. Temat ten jest omawiany na różnych poziomach szczegółowości;
- ❖ wydano broszurę pt. „System gwarantowania depozytów w Polsce”, przeznaczoną dla tych pracowników banków zatrudnionych przy bezpośredniej obsłudze klientów, którzy powinni posiadać poszerzoną wiedzę o gwarancjach BFG;
- ❖ powołano zespół szkoleniowy, którego zadaniem będzie prowadzenie szkoleń pracowników banków nt. systemu gwarantowania depozytów; wiele banków już zgłosiło gotowość do uczestniczenia w tego typu szkoleniach.

W siedzibie Funduszu zorganizowano seminarium z udziałem przedstawicieli środowiska naukowego i praktyków. Tematem dyskusji był system oceny i prognozowania zagrożeń oraz monitorowania sytuacji finansowej banków w działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Ukazały się 3 kolejne numery czasopisma BFG „Bezpieczny Bank”, poświęconego zagadnieniom gwarancji depozytów i bezpieczeństwa finansowego banków.

Istotną formę propagowania wiedzy o działalności BFG stanowiły także referaty wygłoszone przez przedstawicieli Funduszu na seminariach i konferencjach krajowych oraz zagranicznych.

Podobnie jak w poprzednich latach dokonywano dystrybucji wśród banków folderów informacyjnych BFG. Opracowano i wydano *Raport roczny BFG za rok 2005*, który został wysłany do banków działających w Polsce, do instytucji finansowych w kraju oraz do IADI, EFDI i zagranicznych instytucji gwarantowania depozytów (raport powstał w dwóch wersjach językowych – polskiej i angielskiej).

Ważnym elementem kształtowania wiedzy o systemie gwarantowania depozytów, zwłaszcza wśród pracowników banków i ich klientów, była – aktualizowana na bieżąco – witryna internetowa Funduszu (www.bfg.pl). Odniesienia do strony internetowej BFG znajdują się również na stronach banków.

Odpowiadając na liczną korespondencję elektroniczną, przekazywano informacje dotyczące sposobu wykonywania zadań wynikających z ustawy o BFG nie tylko osobom korzystającym z usług bankowych, ale także studentom i pracownikom naukowym, którzy specjalizują się w problematyce finansowo-bankowej.

W 2007 roku planowana jest kontynuacja działań upowszechniających wiedzę o systemie gwarantowania depozytów, wynikających z przygotowanego planu.

Głównym celem proponowanych działań jest zmiana świadomości pracowników banków w zakresie ich obowiązków dotyczących informowania o bezpieczeństwie lokat bankowych oraz zwiększenie dostępności i zakresu informacji o systemie gwarantowania depozytów, zwłaszcza dla klientów korzystających z bankowości elektronicznej. Dodatkowo wiele uwagi będzie poświęcone pełniejszemu informowaniu o produktach hybrydowych, które tylko częściowo są gwarantowane przez BFG.